

ஐயோ! கற்பதும், கற்றுத் தரப்படுவதும் ஒரு மலட்டுக் கல்வியையாகும். இப்படி ஏன் நாம் கற்குகின்றோம். ஓட்டுமொத்த கல்வியின் விளைவு என்ன என்பதில் இருந்த இது, இதைத் தெளிவாகத் தெரிந்து கொள்ளமுடியும்; எமது தேசிய வருமானம் இந்த கல்வி முறைக்கு வளியில் இருந்து வருகின்றது. மக்களின் உழைப்பு, வாழ்வு

என அனைத்தும் இந்த கல்வி முறைக்கு வளியில் நீட்டிக்கின்றது. கற்றலின் மொத்த விளைவும், அதன் அறுவடையும் 99.9 சதவீதமானவர்களுக்கு முடிவில் எதுவும் கிடைப்பதில்லை. சில அடிப்படையான பொது அறிவு இக்கல்வியில் கிடைக்கின்றது. அது எழுதவும், கையெழுத்திடவும், வாசிக்கவும் உதவுவதற்கு அப்பால், இந்தக் கல்வி அனுபவாத அறிவை சற்று மலேடே ஒழுங்குபடுத்திய வடிவில் கிடைக்கின்றது அவ்வளவே. இதை இந்தக் கட்டுரை சூரூக்கமாகவே ஆராய்கின்றது. முதலில் கல்வி இன்றைய நிலை பற்றிய அறிதலில் உள்ள அடிப்படை, கல்வியின் நோக்கத்தையும், அதன் வரலாற்று இயங்கியலையும் தெரிந்துகொள்வது அவசியமானதும், நிபந்தனையானதுமாகும்.

இன்று கல்வி தொடர்பாக முன்வைக்கப்படும் கருத்துக்கள், கல்வியின் ஓட்டு மொத்தத் தேவையை, அதன் நோக்கை, அனைவருக்குமான கல்வியின் தேவையை அடிப்படையாகக் கொண்டு முன்வைக்கப்படுவதில்லை. மாறாகக் கூறுகிய நோக்கம், கூறுகிய நலன்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட தனிநபர் நலன் சார்ந்த கருத்துகள் முன்வைப்படுகின்றன. கல்வி என்பது என்ன? எதற்காக கல்வி கற்க வேண்டும்? கற்றதன் விளைவு என்ன? என்ற அடிப்படையான விடையத்தையே புரிந்து கொள்வது அவசியமாகின்றது. இது தான் எமது நாட்டிற்கான, சரியான கல்விக் கொள்கையை வழிகாட்டும்.

நாம் இன்று கல்வியைக் கற்றுக் கொண்டிருக்கின்றோம். இதன் பயன் என்ன? ஒரு குடும்பம் முதல் ஒரு தனிமனிதனின் கல்வி பற்றிய சிந்தனைக்கும், கல்வியைத் திட்டமிடும் அரசுக்கு இடையில் கட்ட பாரிய பிளவு காணப்படுகின்றது. இது ஏன் நிகழ்கின்றது? இவற்றை எல்லாம் நாம் புரிந்து கொள்வது அவசியமாகின்றது. இது மட்டும் தான் நிகழ் கால தலமை முறைக்கும், எதிர்காலத் தலமை முறைக்கும் சரியான ஒரு கல்விக் கொள்கையை வகுக்க சமீபத்துக்கே வழிகாட்டும். இவற்றை மிகச் சூரூக்கமாக நாம் புரிந்து கொள்ள முயல்வோம்.

ஐயுறுவது உறுதி? ஐயுறுவது உறுதி? ஐயுறுவது உறுதி?

இன்றைய நவீன கல்விக் கட்டடங்களின் வரலாறு 150 வருடங்களுக்கு உட்பட்டதே. அனைவருக்கும் கல்வி என்ற கொள்கையை இது அடிப்படையாகவும் கொண்டிருந்தது. ஆனால் இந்த நவீன கல்விக் கொள்கை அனைத்து மக்களுக்கும் இன்றுவரை கல்வியை கற்றுக் கொடுக்கவில்லை. மாறாக கல்வி கற்றுக் கொடுப்பது மறுப்புக்குள்ளாகின்றது. இது தசேத்தின் உள்ளேயும், தசேத்துக்கு வளியேயும் கல்வியை மறப்பதே ஜனநாயகமாகியுள்ளது. மறுபக்கத்தில் உலகமயமாதல் இன்று கிடக்கைக்கும் கல்வியை வர்த்தகமக்கி, கிடக்கைக்கும் கல்வியை மறுக்கும் புதிய பாதைக்கு உலக அரசுகள் கையெழுத்திட்டுள்ளன.

கல்வியின் வரலாறு என்பது நவீன கல்விக் கட்டடங்களுக்கு வளியில் இருந்தது. கால காலமாக மனித இனம் கிரங்கில் இருந்து தோன்றியது முதல் தொடங்குகின்றது. குழந்தை பிறந்தது முதலே, தாயின் மடியில் வாழத் தொடங்கிய முதலே கல்வி ஊட்டல் என்பது தொடங்கியது. கல்வியின் தவேை என்பது, இந்த சமுதாயத்தில் வாழ் தளக்கான அடிப்படையை வழங்குகின்றது. இயற்கையில் சார்ந்த வாழ்ந்த மனிதன், சரேக்கையில் உழைத்து வாழத் தொடங்கியது முதலே கல்வி மலம்; சமுதாயம் உழைப்பை ஒழுங்குபடுத்த தொடங்கியது. இயற்கையில் வாழ்ந்த போது, கல்வி என்பது தனித்துவமிக் கதாக இருக்கவில்லை. பரம்பரை வழியாக, தன்னார்வு சார்ந்த துண்டதலுக்கு உட்பட்ட எல்லைக்குள், இயற்கை சார்ந்த அனுபவ வழிகளில் அறிவு காணப்பட்டது. அதாவது மிருங்களின் இயல்பு நிலையைத் தண்டிவிடவில்லை. ஆனால் மனிதன் உழைப்பைக் கொண்டு வழத் தொடங்கிய போது, அறிவு என்பது இயற்கையின் எல்லையைக் கடந்த வளர்ச்சி பெறுகின்றது.

இங்கு மனிதன் உழைத்து வாழத் தொடங்கியது முதல், அனுபவ ரீதியாகவும் சமீக ரீதியாகவும் கல்வி கற்றல் உறுதி செய்யப்பட்டது. அதாவது இயற்கை பற்றியும்,

Written by பி.இரயாகரன்

Saturday, 13 April 2002 07:44 - Last Updated Friday, 18 April 2008 19:18

இது அனுபவவாத சார்ந்தும், நீண்ட தொடர்ச்சியாக பாரம்பரியமாக தலையெற்ற சார்ந்து
அறிவு வளர்ச்சி பெற்றது. உதாரணமாக நெருப்பு பற்றிய அறிவை எடுத்துத் தால்,
சமுதாயத்தின் அனைத்து உறுப்பினருக்கும் அதைப் பெறத் தெரிந்து இருந்தது. அன்றைய
அறிவு நெருப்பை எப்படிப் பெறுவது என்ற வகையில், அதுவே கல்வியின் ஒரு
அடிப்படையான விடையாக இருந்தது. ஆனால் இன்று அந்த நெருப்பைப் பெறும் முறை,
பொதுவான அறிவியலுக்குத் தெரியாது. குறைந்த பட்சம், அன்று நெருப்பை எப்படி
பெற்றனர் என்பதும் கட்டத் தெரியாது. அன்று ஒரு அறிவுமுறை இருந்தது. அது
சமுதாயத்தின் இருப்பின் மீது, சமுதாயத்தின் வாழ்வின் மீது அறிவாக
காணப்பட்டது.

சமுதாயத்தில் அறிவியலின் வளர்ச்சியும், சமுதாயத்தின் தேவைகளும் வளர்ச்சியுற்ற
போது உழைப்பில் பிரிவினை உருவாகியது. உழைப்பின் பிரிவினையும் அது சார்ந்த
கல்வியும் பிளவுற்றது. அனைவரும் பெற்றிருந்த பொதுக் கல்வி, என்பது உழைப்பு
பிரிவினை சார்ந்து பிரிந்து செல்லத் தொடங்கியது. அறிவின் அளவும் பண்பும்
விறுபட்டாலும், சமுதாய நெருக்கடிகளின் போது சமுதாயம் அழிந்துவிடும்
அளவுக்கு, ஒன்றன் மீது தான் ஒன்றின் அறிவற்ற சமூகமால் மனிதன் பிழைத்துக்
கொள்வதே கடினமாகியது. அதனால் சமுதாயம் கல்வி கற்றுக் கொடுத்தல் என்ற
வடிவத்தை உருவாக்கினர். பிரதான உழைப்பு அல்லாத மற்றையவற்றிலும் கற்றுக்
கொடுத்தல் சமுதாயத்தின் பொதுக் கடமையாகியது. இதன் மூலம் உழைப்பு
தலையெற்றதின் தொடர்ச்சியின் வடிவமாக அல்லாமல், கருவியின் வழிகட்டலுக்கு
உள்ளனது. இவையே சமுதாயத்தின் அன்றாட வாழ்வியல் போக்காகில் ஒரு அம்சமாகியது.

Written by பி.இரயாகரன்

Saturday, 13 April 2002 07:44 - Last Updated Friday, 18 April 2008 19:18

உழைப்பு பிரிவினையில் ஏற்பட்ட விலகல், அறிவில் ஏற்றத் தாழ்வை உருவாக்கியது முன்பு பார்த்தோம்; ஆனால் உழைப்பு பிரிவினை ஒரு சமுதாய பிளவாக மாறிப் பிரிந்த போது, அறிவு மறுப்பும் அதன் உட்குறாகிவிடுகின்றது. புதிய உழைப்பு மீதான அறிவு சமுதாயப் பிளவை வீரியமாக்கியது. இந்த அறிவு சமுதாய நலன் கடந்து சிலரின் குறுகிய நலன் சார்ந்த போது, அந்த அறிவு அனைவருக்கும் மறுக்கப்பட்டது. புதிய அறிவு மபலதனமாகியது. அடிமதைத் தனத்தக்கு ஒரு நமெப்பாகியாது.

ஐஐஐஐஐ ஐஐஐஐஐஐஐஐஐ ஐஐஐஐஐஐஐஐஐ.

சமுதாயத்தில் ஏற்பட்ட பிளவு அறிவியல் பிளவாகியது. உற்பத்தி வடிவங்கள், நுகர்வு வடிவங்கள் மாறின. முன்பு அனைவரும் பற்றெறிருந்த பொது அறிவு, உழைப்பின் மீதான அறிவு என்பது பிளவுபட்ட அமைப்பில் மறுப்பாக மாறியது. விவசாய சமூகங்கள் உருவான போதும், பின்னால் நிலப்பிரபுத்துவ அமைப்பு உருவான போது, மலேமும் ஆழமான பிளவாகியது. உழைப்பின் பிரிவினை, கல்வியின் பரந்த அறிவியலை மறுப்புக்குள்ளாக்கியது. மாறாக அவர்களுக்கு உழைத்து வாழ்ந்த துறை சார்ந்த அறிவியலும், அது சார்ந்த அறிவின் வளர்ச்சியும் பொதுவாக உயாச்சிபற்றெறது. சமுதாயத்தில் தத்தம் உழைப்பு சாற்றிந்த அறிவும், அது சார்ந்த கல்வியும் எல்லா கிராமிய சமுதாயத்தில் காணப்பட்டன. இந்த அடிப்படையைக் கல்வியற்ற சமூகம் எதுவும் இருக்கவில்லை. அத்துடன் உலகளாவில் இது சீரானதாக இருந்தது வந்தது.

உழைப்பு சார்ந்த கல்வி முறைக்கு வளியில் உழைப்பு சராது வாழ்ந்த பிரிவு ஒன்று உருவாகத் தொடங்கியது. ஆட்சியாளர்களாகவும், மதம் சார்ந்தம்.. உருவான ஒரு பிரிவு உழைப்பு சாராத கல்விமுறைக்குள் தன்னையிலைநாட்டத் தொடங்கியது. உழைப்புக்கு வளியில் கற்பனை சார்ந்து கல்வி உருவானது. கல்வி கற்றலில்; ஏற்பட்ட திரிபு ஒன்று அக்கபக்கமாக சமுதாயத்தில் புரையோடியது. இந்த பிரிவு தனது வாழ்க்கைகளை ஆதாரத்தை உழைப்பவனிடம் இருந்து பெற்ற வாழ்வு வண்பியது நிபந்தனையானது. எனவே உழைப்பவனிடம் இருந்து அவனின் உழைப்பை தனது வாழ்வு ஆதாரத்துக்கு இலவாசமாகப் பெற, அடிப்படையைக் கல்வியில் பிழற்ச்சி ஏற்பட்டது. கல்வியில் பாரிய பிளவு

உருவாகியது.

இவர்கள் உழைப்பின் வறோபட்ட பிரிவுகளின் அறிவதைத் தம் வசப்படுத்துவதன் மூலம், அறிவில் தம்மனை மனைப்படுத்த முடிந்தது. அத்துடன் தனது இருப்புச் : சார்ந்தும், உழையாத வாழ்வும் அறிவதை கற்பனையுடன் இனதத்து புனைந்தனர். இந்த கற்பனையும், அனதத்து உழைத்து வாழும் மக்களின் அறிவையும் இந்த பிரிவு தன் வசப்படுத்தியதன் மூலம், சில புதிய உழைப்பின் கருவிகளையும் கண்டிப்பிப்புகளையும், அறிவையும் பெற முடிந்தது. இந்த அறிவு ஒரு மூலதனமாக மாறியது. உழைப்பவனுக்கு முன், இந்த அறிவு அவனை உயர்த்தியது. இந்த அறிவை சார்ந்து உழைப்பவனை அடிமைப்படுத்தவும், அவனுக்கு இதனை கற்றுக் கொடுக்கும் கல்வி முறையைக் கொடுத்து வித்திட்டது.

இந்த உழையாத பிரிவின் அறிவு ஆரம்பத்தில் உழைப்புக்கு வளியில் உருவான அறிவை, கற்றுக் கொடுக்கும் முறையே உருவானது. இது மதம், போர்ப் பயிற்சிகள், ஒற்றுவலைகள் என்ற தொடங்கியது. உழைப்பை கற்றுக் கொடுத்தல் என்பது கல்விமுறையில் ஆரம்பத்தில் புகுத்தப்பட்டவில்லை. அது பரம்பரியமாக சமூகங்களால் தலைமுறையைக் கற்றுக் கொடுக்கும் வடிவமே இருந்தன. அறிவில் எற்பட்ட பிளவு, அறிவு மூலம் சமூதாயத்தில் உயர்ந்த நிலையில் வாழமுடியும் என்ற சமூக அமைப்பில், அறிவு இரகசியமான ஒரு பாதுகாக்கப்பான மூலதனமாகியது. இதனால் கற்றுக் கொடுக்க பணமும், சமூதாயத்தின் அடிமைத் தனத்துக்கு ஏற்ப ஒரு பகுதி மக்களுக்கு கல்வி மறுப்பும் வித்திட்டப்பட்டது. கல்வி உழையாத மலே உள்ளவனின் வாழ்வை அழித்துவிடும் என்றால், கீழ் உள்ளவனுக்கு கல்வி மறுக்கப்படுவது எதார்த்தமாகியது.

ஐயுறுவது உறுவது? ஐயுறுவது உறுவது?

நிலப்பிரபுத்துவ அமைப்பில் சொந்த உற்பத்தி சார்ந்த அறிவு கடந்து அறிவமைப்பெறுவது, அடிமதை தனத்தையே தகர்த்துவிடும் என்ற நிலை உருவானது. அறிவின் கற்பனை வளர்ச்சியும், எதார்த்தம் சார்ந்த வளர்ச்சியும் அக்கபக்கமாக வளர்ச்சியுற்ற போது, நிலப்பிரபுத்துவ அமைப்பும் மதமும் ஆட்டம் காணும் நிலை உருவானது. கதைத்தொழில் புரட்சிக்கு முன்பு நீடித்த 2000 வருடத்தில் மதம் ஆட்சிபீடங்கள் ஆற்றிய பங்கு, எதார்த்த கல்வியை மதத்துக்கெதிரானதாகக் கிறிமறுத்தன, ஓடுக்கின. அதாவது அறிவு சார்ந்த சிந்தனைகள் தடுக்கப்பட்டு ஓடுக்கப்பட்டன. 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு உலகில் பல்வற்று நாடுகளில் ஏற்பட்ட அறிவியல் வளர்ச்சி, தீவிரமடைந்த மலடக்கப்பட்டது. அறிவின் எல்லையை மதம் கடந்து செல்ல அனுமதிக்கவில்லை. பொதுவான மதக்கல்வி கட்ட அனைத்து மக்களுக்கு மறுக்கப்பட்டு, மட்டும் பிக்கையை மக்களின் செயல்லாக்கி அதில் அழுந்தி வாழும் ஒரு சமூகத்தை உருவாக்கினர். ஆனால் நிலப்பிரபுத்துவ அமைப்பினுள் உற்பத்தி வடிவத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றம் கதைத்தொழில் புரட்சிக்க வித்திட்டது. அதாவது உழைப்பு மாற்றம் உற்பத்தியில் ஏற்பட்ட போது, பழைய கல்வி முறையையும் அறிவாத் தளத்தையும் தகர்த்தது. இதன் போது, கடும்பையான போராட்டம் கல்வித் துறையில் நடந்தது. கடந்த 200 வருடங்களுக்கு முன்பும், அதை தொடர்ந்த ஆண்டுகளிலும் கல்வியும் அது சார்ந்த அறிவும் தொடர்பாக, கடும்பையான எதிர் எதிர் போக்குகள் நிலவின.

ஆனால் உற்பத்தி வடிவம் பழையதை முடிவுக்கு வரக் கோரியது. முதலாளித்துவ உற்பத்தி முறை, தனது உற்பத்தி இயந்திரங்களை கையாளத் திறனுள்ள உழைப்பாளியைக் கோரியது. இந்த வகையில் கல்வியைக் கோரியது. ஆனால் அனைவருக்கும்மான கல்வியை அல்ல. தனக்குத் தேவையானவனுக்கு மட்டும், அத்துறை சார்ந்து மட்டும் கோரியது. அதே நேரம் சிறு கதைத்தொழில்கள் பெரிய தொழிற்சாலைகள் வரக் குழந்தை உழைப்பைக் கோரின. அன்று நெசவு சார்ந்த உழைப்பில் நெசவு முதலாளிகள் குழந்தை உழைப்பைக் கோரி வாதிட்ட போது "அவர்களது வேலைக்குரிய துணியின் மென்மையான இழை நயத்துக்கு, விரல்களின் மெல்லிய தொடுதல் தவேளை இந்தத் தொழிற்சாலைகளில் அவர்கள் பிள்ளைப் பிராயம் முதலே பழகினாலன்றி இந்தத் தொடு நயத்தைப் பெறமுடியாது." என்று கிறிய ஜனநாயக முதலாளித்துவம், குழந்தை உழைப்பை நியாயப்படுத்தி வாதாடியது. இதற்கு பதிலளித்த மார்க்ஸ் "குழந்தைகள் முழக்க முழக்க அவர்களின் மெல்லிய விரல்களாக காகவே வதைக்கப்பட்டனர்" என்றார். அவர் மேலும் கூறும் போது "இந்தக் கல்வி சரத்துக்களாகத் தொழிலதிபர்களே காட்டுகின்ற எதிர்ப்பு, அவற்றை எய்ப்பதற்காக அவர்கள் கையாளும் தந்திரங்களும் சமூகங்களும் ஆகிய இவையாவற்றிலும் முதலாளித்துவப் பொருளாதாரத்தின் ஆன்மாத்மாவைத் தெரிவிக்கிறது." என்று இந்த ஜனநாயகத்தின் மூலத்தைக் கிழித்தெறிந்தார்.

7 / 36

இங்கு கும்புந் தகைக் குநவீ ன இயந் திரங் களா இயக் கும் அறிவயைம் , உழைப் பயைம் பகுதியாக கொண்ட கல்வி முறையே ஆரம்பத்தில் கொராபட்டது. இந்த கல்வி உழைக்கும் இயந் திரத்தின் , ஒரு உழைப்பு கருவியை உற்பத்தி செய்தது. இயந் திரத்தில் சதையுள்ள ஒரு உறுப்பாக, இயந் திரத்தின் ஒரு கருவியாக கல்வி மனிதனை மாற்றியது. இந்த கல்வி முறை சமுதாய நலன்களில் இருந்தும் சரி, அதன் நலன் சார்ந்து உருவாக்கப்படவில்லை. இது இன்ற வரையிலும் பிச்சினைந்து. இந் திரத்தின் உறுப்பாக, உற்பத்தி கருவிகளை இயக்கும் ஒரு இயந் திரமாக இயங்கும் உறுப்புகளையே இன்றைய கல்வி முறை உருவாக்கினைந்து. இதனைச் சுற்றித்தான் மொழி முதல் மற்றையவை அனைத்து அறிவும் கட்டமைக்கப்படுகின்றது. இந்த கல்விமுறை சரியானதா?

ஐயங்கு கும்புந் தகைக் குநவீ ன இயந் திரங் களா இயக் கும் அறிவயைம் , உழைப் பயைம் ?

கல்வி முறை தவறானது என்கின்ற போது, அது உலகளாவிய வகையில் தவறானவையாகும். சிலர் மறேக் கு கல்வி உயர்ந்தது என்றும், மனினாமை உலக கல்விக் கு மாற்றாக முன்னிறுத்துகின்றனர். உண்மையில் கல்வி பற்றி அடிப்படையான நோக்கத்தை புரிந்து கொள்ளாத வரை, தவறான கல்விக் கொள்கைக் கு வகைகளத்து வாங்குவது தொடராவே செய்யும்.

ஒரு கல்விக் கொள்கை தவறானது என்று சொல்லும் போது, அதை அடிப்படையாக கொண்டு இதனை நாம் புரிந்து கொள்வது என்பது மிகமுக்கியத்துவம் வயந்தது. இங்கு ஏன் நாம் கல்வியை கற்க வேண்டும் என்ற கேள்வியை எழுப்பும் போது இதற்கான விடையை கிடைக்கின்றது. கல்வி ஏன் கற்கப்பட வேண்டும் என்ற பார்வையில் இரண்டு

படோக்குகள் காணப்படுகின்றது.

1.தனிப்பட்ட மனிதன் கல்வி கற்பதன் மூலம், பணத்தை சம்பதிக்கலாம்.

2.நவீன உற்பத்தி இயந்திரங்களின் இயக்கும், சதையுள்ள மனிதக் கருவிகளை உருவாக்க முடியும்.

இந்த உள்ளடக்கத்தில் தான் இன்றைய நவீன கல்விக்கான அடிப்படை பரீர்த்தி செய்யப்படுகின்றது. இங்கு கல்விமுறை இதன் ஆதாரமாக உள்ள நிலையில் இது நியாப்படுத்தப்படுகின்றது. தனிப்பட்ட இரண்டு நேர் எதிரான நிலையில் உழைப்பு பற்றி கண்ணோட்டம் சார்ந்து, இவ்விரண்டும் சூய நலன் சார்ந்து கல்வி அங்கிகரிக்கப்படுகின்றது. இந்த பத்திரத்தை ஆற்றும் நபர்களுக்கிடையிலான தனிப்பட்ட நலன்களும், அவை ஒன்றை ஒன்று சார்ந்தும் இந்த அமைப்பு நீட்டிக்கின்றது. இந்த சூழற்சிக்கூள் தான் ஓட்டுமொத்த கல்வியும் உலகளாவிய திட்டமிடப்படுகின்றது. இந்த எல்லையைச் சுற்றி இதற்கு சவேசை செய்யும் உறுப்புகளையும் இன்றைய கல்வி உருவாக்கின்றது.

இதனால் சில தனிப்பட்ட மனிதனும், தனிப்பட்ட முதலாளியும் சூய லாபம் அடக்கின்றனர். பரந்துபட்ட மக்களுக்கு இந்த கல்வி அவர்களுக்கு எதிராக மாறிவிடுகின்றது. கல்வி சமீகத் தவேகைக்கு எதிரானதாகவே செயல்படுகின்றது. கல்வியின் அடிப்படை நோக்கம் திட்டவாட்டமாக சமீகத் தவேையில் இருந்து, அதை மையமாக வைத்த உருவாக்கப்பட வணேடும். இயற்கையில் உன்னதமான இயங்கியலை அனுசரித்தே, இந்தக் கல்வி தன்னை வளப்படுத்த வணேடும்; மக்களின், நாட்டின்; சமீகத் தவேகைகளை நோக்கி கல்வி முன்னே வணேடும்; தனிப்பட்ட எல்லா மனிதனைப் பற்றியும், ஓட்டுமொத்த கல்வி சிந்திக்க வகைகவணேடும்; நான் எனது என்று சுற்றி வரும் கல்விக்கு பதில், சமீகம் அதில் நான் என்ற கல்வி முறைக்கு முற்றாக மாற்றி அமைக்கப்பட வணேடும். இதில் தான் தனிமனிதனின் கல்வி முக்கியத்துவம் பற்றி வணேடும்.

இன்றைய கல்வி மற்றைய மனிதனுக்கு எதிரானதாக கற்றுத் தரப்படுகின்றது. இயற்கை அழிப்பை எப்படிச் செய்வது என்பதையே, கல்வி சஹையாட கற்றுக் கொடுக்கின்றது. இன்றைய கல்வி எகித்திய கோபுரங்கள் போல் ஒரு சிலரையே உயர்த்திலும், அடியில் பலரையும் புதைத்துவிடுகின்றது. மனிதப் பிளவையே இன்றைய கல்வி தனது அத்திவரமாகக் கொள்கின்றது. இயற்கையில் இருந்து விலகிய மனித வாழ்வை உன்னதமாக காட்டுகின்றது. அதாவது வரையறுக்கப்படாத சஹையாடலையே மனித நாகரிகத்தின் இலட்சியம் என புகட்டுகின்றது. நான் சூதந்திரம் பெற்றவன் என்ற வரையறை, மற்றவனுக்கு மறுப்பை நியாப்படுத்துகின்றது. ஜனநாயகம் என்ற வரையறை, ஜனநாயக மறுப்பை நியாப்படுத்துகின்றது. அனைவருக்கும் ஜனநாயகம், சூதந்திரம் என்றால்; அது அஹத்தமிழந்து விடுகின்றது அல்லவா! ஆனால் கல்வி இதனை மறுத்து, மறுப்பை அத்திவரமாகப் பிளவையே நியாப்படுத்தக் கோருகின்றது. மற்றவனை அடிப்படுத்தி வளைப்பதே சூதந்திரம், ஜனநாயகம் என்று இன்றைய கல்வி போதிக்கின்றது. இப்படி விரிந்த தளத்தில், நவீன கல்வி மனித இனத்துக்கு எதிரானதாகவே கற்றுத் தரப்படுகின்றது. உலகின் உயிரணம் அனைத்துக்கும் எதிராகவும், இயற்கைக்கு எதிராகவும் கட்ட கற்றுத் தரப்படுகின்றது. மனித இனத்துக்கு எதிரான சூயநலமே கல்வியின் அத்திவரமாகி அனைத்தும் நியாப்படுத்தப்படுகின்றது.

ஆனால் இந்தக் கல்வியைக் கட்ட உலகளவில் அனைத்து மனிதர்களுக்கும் மறுப்பது இன்றும் கட்ட எதார்த்தமாக உள்ளது. இதுவும் கட்ட இந்தக் கல்வி முறையில் கருப்பான கற்பித்தலின் இருந்தே மறுக்கப்படுகின்றது. கல்வி மறுப்பு என்பது உலகளாவில் வாழ்வழியற்ற நிலையில் தொடங்கி, கற்கும் மாணவனைப் பார்த்தலே திட்டம் என்ற கஹி பாடசாலையைக் குரூகில் செல்ல முடியாத நிலையில், 15 வயதுக்கு குறைந்த 25 கோடி குழந்தைகள் உடல் உழைப்பில் வதனைக் கப்படுகின்றனர். சர்வதேச தொழிலாளர் அமைப்பு வெளியிட்ட அறிக்கையின் படி 10க்கும் 14 வயதுக்கு உட்பட்ட 7.3 கோடி குழந்தைகள், அதாவது உலகக் குழந்தைகளில் 13 சதவீதத்தினர் கடமையான உடலுழைப்பில் வாழ, இந்த ஜனநாயக உலகம் நிரப்பந்திக்கின்றது. 10 வயதுக்கு உட்பட்ட மற்றும் வீட்டில் வலையைக் காராக வலையைச் செய்யும் குழந்தைகளின் எண்ணிக்கை இதற்குள் உட்படுத்தப்படவில்லை. தொழிலத்துறை சார்ந்த இந்த புள்ளி விபரமே பிரமிப்பை ஏற்படுத்துகின்றது. அதாவது 15 வயதுக்கு கீழ்ப்பட்ட 25 கோடி குழந்தைகள் கண் விழித்தவுடன் உடலுழைப்பில் ஈடுபடுகின்றனர். இதனை கஹி மையாக விரிவாகவும் பார்த்தால் 10 கோடி குழந்தைகள் பாடசாலை செல்ல வசதியற்றவர்களாக இருக்கின்றனர். 15 கோடிக் குழந்தைகள் பட்டினியுடன் படுக்கைக்கு செல்லுகின்றனர். 3 கோடிக் குழந்தைகள் வீட்டற்ற நிலையில் வீதியில் படுத்துறங்குகின்றனர். இவையெல்லாம் 40 ஆயிரம் குழந்தைகள் வருடம் இறந்து போகின்றனர். ஐந்து கோடி குழந்தைகள் உணவற்ற நிறைவுறவினால் மரணத்தின் பிடியில் ஓவ்வொரு வருடமும் சிக்கித் தவிக்கின்றனர். தாய்ப்பால் கொடுக்கும் தாய்மையின் பால்சுரப்பை 4 முதல் 6 மாதத்துக்கு நீட்டிக்கும் உணவையைக் கொடுப்பதன்

Written by பி.இரயாகரன்

Saturday, 13 April 2002 07:44 - Last Updated Friday, 18 April 2008 19:18

மஃலம், உலகில் 10 லட்சம் குழந்தைகளின் உயிரை உடனடியாக பாதுகாக்க முடியும். யுனிசேவ் விடுத்த அறிக்கையில், ஒவ்வொரு வருடமும் 10 லட்சம் ஆண்பெண் குழந்தைகள் பாலியல் சந்தையில் பாலியல் தவேகாக மஃலதனமாகப் பட்டாகின்றனர்.

குழந்தைகளையிட்டு அக்கறைப்படாத உலக ஜனநாயகத்தில் 1990இல் 2.5 லட்சம் குழந்தைகள் கொரில்லாப் போராட்ட களத்தில் இயங்கினர். 1984க்கு முந்திய பத்து வருடத்தில் 50 லட்சம் குழந்தைகள் யுத்தத்தினால் காயமடைந்தனர் அல்லது கொல்லப்பட்டனர். 50 லட்சம் குழந்தைகள் வதிவிடத்தை இழந்தனர். 1995 களில் 18 வயதுக்குட்பட்ட 2 கோடியே 40 லட்சம் சிறுவர்களை புலம் பெயர்ந்த அகதி முகாங்களில் அல்லாட வைத்துள்ளது. கடந்து சென்ற 10 வருடத்தில் 20 லட்சம் குழந்தைகளை கொன்ற தனிமனித சூயநல ஜனநாயக அமைப்பு, 40 முதல் 50 லட்சம் குழந்தைகளை ஊனமாக கியுள்ளது. இப்படி குழந்தைகள் அவலம் இருக்கம் நிலையில், கல்வி கட்டங்களைப் பற்றிய எமது சிந்தனை இவரை உள்வாங்கமல் முன்னேறு முடியாது.

உலக வர்த்தக அமைப்பு, மற்றும் யுனிசேவ் அறிக்கைகளின் படி 1990களின் குழந்தை மரணத்தை பாரப்போம்.

காகுலான் இருமல்	- 5.1 லட்சம்
சிசு தலவிறைப்பு ஜன்னி	- 7.9 லட்சம்
மலரேயா	- 10 லட்சம்
மணல் வாரியம் மை	- 15.2 லட்சம்
இதர சுவாச நோய்	- 22 லட்சம்
வயிற்றுப்போக்கு நோய்	- 40 லட்சம்
இதர காரணம்	- 42 லட்சம்

மக்கள் விரோத தனிமனித சூயநலனை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஜனநாயகத்தில் ஓவ்வொரு வருடமும் கோடிகணக்கில் குழந்தைகள் இறந்து போகின்றனர். 1993 இல் தோற்று நோய்கள் காரணமாக 165 லட்சம் மக்கள் (இங்கு சில நாடுகளில் தோற்று நோய் சாதாரண இறப்பாக மதிப்பிடுவதால் இறப்பு அதிகமாகவே இருக்கின்றது.) இறந்து போனார்கள். ஆனால் யுனிசேவ் இந்த அவலத்தை சுட்டிக் காட்டும் போது, எமது பொது புத்தி மட்டத்தில் நாம் நியாப்படுத்தி; செய்யும் களேககளையையும் அதற்கு இசைந்து போகும் தன்மையையும் அம்பலப்படுத்தியது. 1995 இல் ஒரு அறிக்கையை முன்வைத்தது. அதில் உலகளவில் வருடம் ஆரம்ப கல்விக்கு 1300 கோடி டொலரும் செலவு செய்யும் போது, சிகரெட்டுக்கு 40000 கோடி டொலரும், குடிக்கு (பீர், வனை) 24500 கோடி டொலரும், கலால்ஃப் விளையாட 4000 கோடி டொலரும், இராணுவத்துக்கு 80000 கோடி டொலரும் பயன்படுத்துவதை அம்பலப்படுத்தியது. இந்த அமைப்பில் கல்வியின் அவலம், வட்ட வளிச்சமாக நிர்வாணமாகின்றது. நாம் உலகளவில் கல்வியின் நிலையை, அதன் அவலத்தை புரிந்த கொள்ளாமல் குறைந்த பட்சம் சரியான கல்விக் கொள்கைக்கான ஆரோக்கியமான ஒரு வழிகாட்டுதலைச் செய்ய முடியாது.

உலகளவிய நிலமனை என்பது இலங்கையளவிலும் கட்டி விதிவிலக்கின்றி பொருந்தும். ஓவ்வொரு பாடசாலையையும் கட்டி பொருந்திவிடுகின்றது. ஒரு பாடசாலையைச் சுற்றி கல்வி மறுப்பு முதல் தவறான கல்விக் கொள்கை வரை புரையோடிக் கிடக்கின்றது. இதனை நாம் புரிந்து கொள்ளாமல் கண்ணை மூடிவிடுவதன் மூலம், அர்ப்படுத்தமான வக்கிரத்தைத் தாண்டி கல்வியை வறோ எந்த வகையிலும் விளக்கமுடியாது.

ஐக்கிய நாடுகளின் சமூக நலத் துறை

இலங்கையின் கல்வியே ஆசியாவில் முதன்மையான இடத்தை வகிப்பதாக கிறும் வாதங்களதைத் தாண்டி, உண்மை அதற்கு நேர்மாறாக உள்ளது. இங்கு பரந்தளவில் கல்வி மறுப்புகள்கொள்ளும் நிலமையை விறிந்த அளவில் காணப்படுகின்றது.

1.வறுமையால் குழந்தைகள் சொந்த உழைப்பில் வாழ வணேட்டிய சமீக பொருளாதார நிலைமை.

2.சாதிய ஒடுக்கு முறையால் கல்வி மறுக்கப்படும் நிலைமை.

3.இனஒடுக்கு முறையால் கல்வி மறுக்கப்படும் நிலைமை.

4.தவறான கல்விக் கொள்கையால் கல்வியைத் தொடர முடியாது கல்வியை பாதியில் விடும் அவலநிலைமை

5.எமது பண்பாட்டு, கலாச்சாரத்தின் தவறான பார்வை மற்றும் கோளாறுகளால் கல்வியை இடையில் கைவிடும் அவலம்.

6. உயர்தரக் கல்வி தொடரவதன் மறுக்கும் அரசு.

இப்படி பட்டியல் நீண்டு செல்லுகின்றது. இங்கு சமீகத்தின் அடிப்படைப் போக்கில் ஒரு முரணான நிலையாக, கல்வி மறுப்பு சாதிய ஒழிப்பு முறையால் எழுகின்றது. இரண்டாயிரம் ஆண்டு வரலாறு கொண்ட இந்த சாதியம், கல்வியில் ஒரு பகுதி மக்களை உரிமையற்றவராகியுள்ளது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் ஊருக்குள் நுழையவே தடை எமது சமீகம் கடைப்பித்து வருகின்றது. ஊருக்குள் நுழைந்தால் அதுவே ஊரைத் தீட்டாக்கிவிடும் என்ற எமது சமீக அமைப்பில், ஊருக்குள் உள்ள பாடசாலை நினதைத் தேய்க்க முடியாத அளவுக்கு அந்த மக்களை கீழான நிலையில் வாழவைத்தனர். அந்த மக்களுக்கான கல்வி மறுப்பு என்பது, எமது சிந்தனை மற்றும் கல்வி முறையில் சாதியப் போக்கில் ஊறிக்கிடக்கின்றது.

Written by பி.இரயாகரன்

Saturday, 13 April 2002 07:44 - Last Updated Friday, 18 April 2008 19:18

1.இது மாணவன் எதனைக் கற்பது என்ற சூதந்திரத் தெரிவனை மறுத்தது.

2.கல்வியை பரம்பரை நீதியாக வகைப்படுத்தியதால், கல்வி அனைவருக்கும் கற்றுக்
கொடுப்பது மறுப்புக்குள்ளாகியது

இது இன்றுவரை பல மற்றங்களாக அடிப்படையான நோக்கம் மாறாமல் நீடிக்கின்றது.
கல்வியை பிறப்பை அடிப்படையாக கொண்டு பிரிந்ததுடன், அதனால் ஏற்பட்ட
முரண்பாடுகள் போராட்டங்கள் சாதியத் தீட்டாக நியாப்படுத்தப்பட்டது. இதன் மூலம்
கல்வி மறுப்பு ஒரு நிகழ்ச்சி நிரலாகியது. இதனை விரிவாக நான் சாதிய அமைப்பு பற்றி
எழுதும் எனது நூலில் காணமுடியும்.

Written by பி.இரயாகரன்

Saturday, 13 April 2002 07:44 - Last Updated Friday, 18 April 2008 19:18

இந்தத் தீட்டு கல்வி மறுப்பாக நவீன கல்வி முறையில் தோடருகின்றது. இன்றைய எமது கல்வி பற்றிய அடிப்படையான மாறுதலாக, நிச்சயமாக கல்வி மறுக்கப்பட்ட சதிகளுக்கு கல்வியை வழங்குவதை உறுதி செய்ய வேண்டும். இது சார்ந்த பண்பாட்டு கலாச்சார அனதத்து சமீகப் பிளவுகளையும் நீக்கவும், அதை கல்வியில் கொண்டுவர வேண்டியது அவசியமானதாகும். அதாவது கல்வி மறுக்கப்படும் அனதத்து இளம் குழந்தைகளில் கல்விக் கான உரிமையை உறுதி செய்யும் வகையில், நாம் நிச்சயமாக பரோட வணேடியவராக உள்ளோம். இதற்கு தடன எந்த வகையில் இருந்தாலும், அதற்கான சமீக காரணத்தை மாற்ற நாம் பரோட வணேடியவராக உள்ளோம்.

இன்று இலங்கையில் மொத்தமாக 10590 பாடசாலககள் உள்ளன. இதில் அரசு பாடசாலககள் 10042 ஆகும்; இதில் 20.3 சதவீதம் உயர்தர வகுப்புகககைக் கொண்ட பாடசாலையாகும்; மொத்த பாடசாலையில் 40 சதவீதம் 1 முதல் 5 வகுப்புவரையிலானது. இதில் ஏறத்தாழ மின்னில் ஒரு மாணவர்கள் கற்கின்றனர். இலங்கையில் மொத்த ஆசிரியர்கள் எண்ணிககை 180000 யாகும். 1996 இல் இலங்கையில் மொத்த மாணவர்கள் எண்ணிககை 42 லட்சமாகும். இதன விட அண்ணளவாக 7 லட்சம் மாணவர்கள் பாடசாலையை எட்டிப் பார்ப்பதில்லை. பாடசாலை சிலவோரில்; 1 முதல் 5ம் வகுப்புவரை 19 லட்சம் மாணவர்கள் கற்கின்றனர். 6 முதல் 11 வரை 21 லட்சமும், 12 முதல் 13 வரை 2 லட்சம் மாணவர்களும் கற்கின்றனர். ஆரம்ப பாடசாலையில் (கல்வி (1-5)) 8 சதவீதமானோர் கல்வி கற்கவில்லை. இடனிலகை கல்வியில் (6 முதல் 11) 25 சதவீதமானோர் கல்வி கற்கவில்லை. உயர் கல்வி வயது எல்லையில் மின்னும் சதவீதமான மாணவர்களகை கல்வியை தோடாகின்றனர். 97 சதவீதமானவர்களுக்கு உயர்தரக் கல்வி மறுக்கப்பட்டுகின்ற நிலையில், எமது கல்விக் கொள்கை சரியானதா?

ஐக்கிய நாடுகளின் சமூக நியாயம் மற்றும் உரிமைகள் குழுவின் அறிக்கை

பொதுவாகவும் மலேநேத வாரியாக பசேும் பொருளாக, இதுவகை வறென்று அரட்டையாக விடும் இந்த விடயம், மிகவும் விசனத்துக்குரியதாகும். லட்சக்கணக்கான மாணவர்களின் வாழ்வை அன்றாடம் சிதைத்துவிடுகின்ற இன்றைய கல்விக் கொள்கை,

Written by பி.இரயாகரன்

Saturday, 13 April 2002 07:44 - Last Updated Friday, 18 April 2008 19:18

ஓட்டுமொத்தமாகவோ ஒரு சிலரையோ உருவாக்கி காட்டும் அபிப்பிராயங்கள்? ஓட்டுமொத்தமாகவோ ஒரு தனிமனிதனின் சூயஸ்நலன் என்ற எல்லையில் தொடங்கும், லட்சியக் கனவுடன் இது நியாயப்படுத்தப்படுகின்றது. லட்சக்கணக்கான மாணவர்களில் விரல்விட்டு எண்ணக் கூடிய ஒரு சிலரைத் தெரிந்து எடுக்கும் முடிவில், மனித அவலம் தொடங்குகின்றது.

இலங்கையில் கல்வி கற்போரில் பல்கலைக்கழக அனுமதி பெறுவதே அண்ணளவாக 0.82 சதவீதத்தினர் மட்டுமேயாகும். இதில் "எஞ்சினியர்கள், டாக்டர்கள்" மிகச் சிறிய அளவே. அண்ணளவாக 0.12 சதவீதமாகும். இன்று பல்கலைக்கழகத்துக்குச் செல்லும் உயர்தர பரிட்சை எழுதுவோரில் அண்ணளவாக 41 சதவீதம் பரீட்சைத் திணிப்பெற்று, செல்லும் தகுதியைப் பெறுகின்றனர். ஆனால் பரீட்சை எழுதுவோரில் அண்ணளவாக வறும் 4.7 சதவீதம் பரீட்சைத் திணிப்பு அனுமதி பெறுகின்றனர். உண்மையில் உயர்தர வகுப்புக்கு நுழைய முடியாதவர்கள், இடைநடுவில் கல்வியை கைவிடுபவர்கள், கல்வியை கற்ற முடியாத சமூக பொருளாதார வாழ்வைக் கொண்டவர்கள் என்ற விரிந்த தளத்தில் ஆராய்ந்தால், இலங்கையின் கல்வி முறையின் வெடிக் கோளம் பரிதாபம் நிரவாணமாகும்; இதிலும் "எஞ்சினியர்கள், டாக்டர்கள்" என்ற கனவுடன் கல்வியின் வெற்றியைப் பறசாற்றும் எமது சமூக மனநிலை, உண்மையில் இலங்கை கல்வியின் தோல்வியை மட்டுமல்ல அதன் போலித்தனமும் வெட்வெளிச்சமாவது தவிர்க்க முடியாது. இதன் சற்று விரிவாக ஆராய்வோம்.

ஓட்டுமொத்தமாகவோ ஒரு சிலரையோ உருவாக்கி காட்டும் அபிப்பிராயங்கள்? ஓட்டுமொத்தமாகவோ ஒரு தனிமனிதனின் சூயஸ்நலன் என்ற எல்லையில் தொடங்கும், லட்சியக் கனவுடன் இது நியாயப்படுத்தப்படுகின்றது. லட்சக்கணக்கான மாணவர்களில் விரல்விட்டு எண்ணக் கூடிய ஒரு சிலரைத் தெரிந்து எடுக்கும் முடிவில், மனித அவலம் தொடங்குகின்றது.

உயர் கல்வி வயது எல்லையான 19-23 வயதுடையவர்களில் 2 சதவீதமானவர்களே உயர் கல்வியைப் பெறுகின்றனர். இது தன்னாசியாவில் 5 சதவீதமாகவும், தடிகழிக்கு நாட்களில் 8 சதவீதமாகவும், மத்தியில் 20 முதல் 30 சதவீதமாகவும் உள்ளது. 40 கோடி மக்கள் தொகை கொண்ட ஐரோப்பாவில் 1.2 கோடி மாணவர்கள் பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வி கற்கின்றனர். 2000ம் ஆண்டில் 30 க்கும் 34 க்கும் இடைப்பட்ட வயதில் உள்ளவர்களிடையே 22 சதவீதமானவர்கள் உயர்நீதிப்பட்டப் பிப்பை முடித்தவர்களாக

உள்ளனர். லுக் சம்பரேக்கை எடுத்தால் 80 சதவீதமானவர்கள் பட்டப்பிப்பை முபிக்கின்றனர். இது உங்களுக்கு ஆச்சரியமான விடையமாக இருக்கலாம். ஆனால் எதார்த்தம் அதை நியது அல்ல. ஆனால் அதை நாம் கண்டு கொள்வதில்லை. எமது போலித்தனமான வீம்பு வம்பு பச்சைகளால் உண்மைகளை கழித்தோண்டி புதைக்கின்றோம்.

இலங்கையில் 1995 இல் உயர்கல்வி 100 மாணவருக்கு 2 முதல் 5 மாணவருக்கே ஒட்டுமொத்தமாக கிடைத்தது. மிகுதி மாணவர்களுக்கு அது திட்டவாட்டமாக மறுக்கப்படுகின்றது. ஒவ்வொரு 100 மாணவனும் இந்த எல்லைக்குள் தான் போராட்கின்றான். 2 முதல் 5 மாணவன் இறுதியாக உயர்கல்வியைத் தொடர், மிகுதியானவர்கள் எந்த விதமான சமீக வழிகாட்டுதலும் அற்ற, வற்றிச் சமீகத்தில் விசப்படுகின்றான். அவனின் கடந்த கால கல்வியுடன் தொடர்பற்ற வகையில் வாழ்க்கையில் அல்லாட்கின்றான். அவனின் இளமைகை கால கல்வி வாழ்வுடன் தொடர்பற்ற வகையில் இருப்பது, எமது கல்விக் கொள்கையின் அடிப்படையான தாவறாக உள்ளது. வாழ்வுடன் சம்பந்தமல்லாத கல்வி, விரையமானது, அர்த்தமற்றது அல்லவா! 100 மாணவனுக்கு 2 முதல் 5 மாணவனின் உயர்கல்வியை எடுத்தால், இங்கும் கட்டகடும்பையான தவறான கல்விக் கொள்கை காணப்படுகின்றது. இது பல்கலைக் கழகம் முதல் மற்றைய அனதத்து உயர்கல்வி வரை காணப்படுகின்றது. இந்தக் கல்வி என்பது 95 சதவீதமானவர்கள் மேல் எப்படி ஒரு அடக்குமுறையை அடிமதைத் தனத்தையும் நிலைநாட்டுவது பற்றியதாக அமைகின்றது. அதாவது இலங்கையை ஆள்கின்ற அதிகாரவர்க்கத்தையையாக வைத்து, மற்றவர்களுக்கு கல்வியை எப்படி மறுப்பது என்ற உள்ளடக்கத்தில் கல்வி போதிக் கப்படுகின்றது. உயர்கல்வி அதிகாரவர்க்கத்தையும், சமீகத்தையையும் பொய்களும் போலியான மனப்பங்களை ஏற்படுத்தும் கௌவரவ பிரஜைகளையும் உருவாக்கின்றது. சமீக நலன் சார்ந்த வழிகாட்டிகளை உருவாக்குவதில்லை.

Written by பி.இரயாகரன்

Saturday, 13 April 2002 07:44 - Last Updated Friday, 18 April 2008 19:18

அண்ணளவாக இலங்கையில் 14 சதவீதமான குழந்தைகள் பாடசாலை சலெல்லும் வயதில் சரேகளிலும் தொழில் நிலையங்களிலும், விபச்சார விடுதிகளிலும் அடிமகைகளாக வாழ்கின்றனர். அடிப்படையான சமீகத் தவையை நிறைவு செய்யும் சமீகப் பொருளாதார பண்பாட்டுச் சமீகல் இன்மையால், கல்வி கற்போரும் தமது கல்வியை தொடரமுடியாத சமீகலில் சிதிலமடைகின்றனர். இலங்கையில் பிறக்கும் ஒவ்வொரு 100 குழந்தையில்; 14 பரே கல்வி என்பது மறுக்கப்பட்ட சமீக வாழ்வியல் அமைப்பில் பிறக்கின்றனர். உடல் உழைப்பு பொதுவான தலைவிதியாகின்றது. உழைத்தே தன் அரை வயிற்றுக்கு கஞ்சியதைத் தன்னும் குடிக் குடியும் என்ற மனித அவலம். இதற்கு வளியில் உல்லாச வாழ்வை வாழ விரும்பும் வளையலைப் பன்றிகளுக்கு, உள்நாட்டு பாலியல் வக்கிரங்களாக்கு வக்கிரத்தைத் தீர்க்கவும் குழந்தை விபச்சாரம் சந்தையில் கொட்டி கட்டிப்பறக்கின்றது. பிஞ்சியில் அப்பச்சிளம் குழந்தைகளை கருக்கி, அவர்களின் மனமையிலும் இனிமையிலும் எமது தசேமும் எமது கல்வியும் வளர்ச்சியுறுகின்றது.

கல்வி கற்போரை எடுத்தால் அங்கும் இந்த அவலம் பகுதியாகி பரணமடைகின்றது. கல்வி கற்போரில் பரும் பான்மையான குழந்தைகள் கல்வி அல்லாத நரேத்தில் உடல் உழைப்பில் பற்றோருடன் பங்கு கொள்கின்றனர். சிந்திக்கவும், செய்படவும், உற்சாகமாக விளையாடவும் வணேடிய குழந்தைப் பரவம், கடியமான வறுமையுடன் கட்டிய உடல் உழைப்பில் வதைக்கப் படுகின்றது. இது உயர் கல்வியை நோக்கிச் சலெல்லும் பொது, அங்கும் இது ஒரு தலைவிதியாகின்றது. இவற்றை சில பள்ளிபரங்கள் மட்டும் ஆராய்வோம்.

எமது கல்வியில் வடித்தெடுத்த உரவான "கௌவரவமான" குடும்பங்களில், 1.5 லட்சம் சிறார்கள் இலங்கையில் வீட்டு வலைகளில் வலைக்காரராக நசிகின்றனர். கொழும்பு மற்றும் சூற்றுப்புறங்களில் 2.2 லட்சம் சிறுவர்கள் வீதியில் வாழ்கின்றனர். "கௌவரவமான" குடும்பங்கள் அணியும் தங்க ஆபரணங்களின் பின்னால், நஞ்சை பிழியும் குழந்தை உழைப்பு அகரோமாக உள்ளது. இந்த உழைப்பில் உள்ள 7 வயது முதல் 14 வயதுடைய 90 சதவீதமான குழந்தைகள் தமது கல்வியை ஒரு வருடம் அல்லது இரண்டு வருடம் மட்டும் கல்வி கற்றவராக உள்ளனர். "கௌவரவமான" குடும்ப ஆண்களுக்கு அழகுபடுத்தி காட்டும் பண்கள் அணியும் தங்க ஆபரணத் தொழிலில் இருக்கும் குழந்தைகள், எழுத வாசிக்க தரியாத இயந்திர பசேசு மொழியுள்ள நட்பைப் பிணங்களாகும். 20000 ஆயிரம் தொழிலாளரைக் கொண்ட இந்த பணக்கார சட்டியார் தருவில், 40 சதவீதம் உழைப்பு பச்சிளம் பாலகர்களின் கைகளை ஆதாரமாக கொண்டாள்ளது. காலை 6 மணி முதல் இரவு 11, 12 மணி வரை உழைக்க வணேடிய இவர்கள், இலங்கை ஜனநாயகத்தினதும் கல்வி பற்றிய வற்று அரட்டைக்கும் ஒரு

Written by பி.இரயாகரன்

Saturday, 13 April 2002 07:44 - Last Updated Friday, 18 April 2008 19:18

மாதிரியாகும் .

எத்தனை சதவிகிதம் பரே கல்வியைப் பெறுகின்றனர், எத்தனை சதவீதம் பரே கல்வியைப் பெற முடியாதவர்கள் உள்ளனர் .

	1971	1971	1981
1981			
கல்வி மட்டம்	ஆண்	பெண்	ஆண்
பெண்			
பாடசாலை செல்லாதோர்	12.1	12.4	6.0
4.2			
1 முதல் 5 வரை சித்தியடந்தோர்	15.6	10.4	9.4
4.9			
6 முதல் 10 வரை சித்தியடந்தோர் .	61.4	58.0	72.7
67.6			
க.பொ.த சாதாரண வரை சித்தியடந்தோர் .	9.9	18.0	9.8
19.6			
க.பொ.த உயர்தரம் வரை சித்தியடந்தோர் .	0.7	1.0	1.7
3.3			
பட்டப்படிப்பும் அதற்கு மேலும்	0.3	0.6	0.1
0.4			

கல்வி தரத்தில் வீழ்ச்சியுடன், தொடர்ச்சியாக கல்வி முடக்கப்படுகின்றது. க.பொ.த சாதாரண வகுப்பு மாணவர்களில் 80 சதவீதமான மாணவர்கள் பெரும்பாலான பாடங்களில் சித்தி பெறுவதில்லை. 20 சதவீதமான மாணவர்களே அனைத்துப் பாடங்களிலும் சித்தி பெறுகின்றனர். அனைத்து மாணவர்களில் 12 சதவீதமானவர்கள் மொத்தத்தில் அதே வகுப்பை மீண்டும் படிக்கின்றனர். உண்மையில் இலங்கையில் மாணவர்களின் கல்வி என்பது, 99 சதவீதம் மறுக்கப்படுகின்றது. மறுபக்கம் கல்வியை ஆளும் வர்க்கங்கள் மோசடியாக்கின்றன. 1985 களின் கல்வி தரத்தை வீழ்ச்சியுற வைத்து சித்தியை அடைய வைத்தனர். இதன் மூலம் அரசு வேலை வாய்ப்பு சார்ந்து நெருக்கடிகளை ஒரு சில ஆண்டுகளில் பின் தள்ளி வைத்தனர்.

1991, 1992, 1993 இல் இல் 5ம் வகுப்பு புலமதைப் பரீட்சையை ஆராயின் எமது கல்வியின் அவலத்தை நாம் காணமுடியும். 10 முதல் 17 சதவீதமானவர்கள் 100 க்கு 10 குறைவான புள்ளிகளையே பெற்றனர். 23 முதல் 42 சதவீதமானவர்கள் 20 க்கு குறைவான புள்ளிகளைப் பெற்றனர். 53 முதல் 73 சதவீதமான மாணவர்கள் 40 க்கு குறைவான புள்ளிகளைப் பெற்றனர். அதாவது 1991 இல் 38000 பரீட்சைக்கு 10 குறைவான புள்ளிகளையே பெற்றனர். 1991 இல் 86000 பரீட்சைக்கு 20 குறைவான புள்ளிகளையே பெற்றனர். 1991 இல் 150 000 பரீட்சைக்கு 40 குறைவான புள்ளிகளையே பெற்றனர். கல்விக் கும் மாணவனின் கல்வித் தரம் மிகவும் ஒரு கீழான நிலையில் காணப்படுகின்றது. இதன் உன்னதமான கல்வி என்று சொல்ல எமது நாட்டில் பலர் இருக்கின்றனர் என்பதும் உண்மையே. ஆனால் எமது மலட்டுக் கல்வியின் அவலம் பரீட்சையின் பெறுபெறுகள் மட்டும் பிரதிபலிக்கின்றது. பரீட்சைக்காக கற்கும் கல்வியிலேயே இந்த அவலம் என்றால், கல்வியின் வீழ்ச்சி பிரமாண்டமானது. எமது சமூக பொருளாதார வாழ்வுடன் தொடர்புற்ற கல்வி, வகுப்பறைகளின் திணிக்கப்படும் பொதுக் கழந்தை திணறுகின்றது. இந்த திணிப்பு அதிகாரம், அடக்குமுறை, பணிவு என்ற வடிவில் கற்றுக் கொடுக்கப்படுகின்றது. கழந்தையின் இயல்பான உற்சுகமாக அறிவதில் உள்ள ஆர்வத்துக்கு புறம்பாக, மட்டளையில் புகுத்த முயற்சிக்கப்படும் போது அவலம் தவிர்க்க முடியாது. ஆனால் இதன் பச்சிமொழுகி கவர்ச்சி காட்டுவதில் நாம் எம்மையே ஏமாற்றுவதைத் தவிர, எதுவும் இருப்பதில்லை. பொதுவாகவும் பெரும்பாலும் இந்தக் கல்வி பாடமாகவும் முறையில் மனப்பாடம் செய்யப்படும் கல்வியாகிவிடுகின்றது. கல்வியின் சரியானதும் உண்மையானதுமான சிறப்பு இயல்பாகவும், ஆர்வமாகவும் சமூக வாழ்வுடன் கட்டிய உணர்வுபூர்வமாக உள்ளவாகுவது தான்; ஆனால் இது எமது கல்விக் கொள்கையில் ஒரு அடிப்படை விடயம் என்பதை, எற்றுக் கொள்வதே இல்லலை.

உயர் வகுப்பை நோக்கிச் செல்லும் போதும் இதுவே நிகழ்கின்றது. 1990 தொடங்கிய தொடர் பத்து ஆண்டுகளில் க.பொ.த.சாதாரண பரீட்சையில் 10 சதவீதமானவர்கள் (1995 இல் 55000 பரீட்சை) ஒரு பாடத்தில் தன்னும் சித்தி பெறவில்லை. அதாவது முழுமையாக அனைத்த பாடத்திலும் சித்தி பெறவில்லை. 70 சதவீதமானவர்கள் கணிதம் மற்றும் விஞ்ஞானத்தில் சித்தியடையவில்லை. 1995 இல் 15 சதவீதமானவர்கள் மட்டும் க.பொ.த. உயர்தர வகுப்புக்கு செல்லும் தகுதியை அடைந்தனர். 1995 இல் 12000 மாணவர்கள் க.பொ.த. உயர்தர பரீட்சையில் ஒரு பாடத்தில் தன்னும் சித்தி பெறவில்லை. 1987 இல் 389,577 மாணவர்கள் க.பொ.த. சாதாரண பரீட்சையில் சித்தியடையவில்லை. அவர்களை எந்த விதமான கல்வித் தொடர்ச்சியுமின்றி வீதியில் வீசியெறியப்பட்டனர். இதே ஆண்டில் 112,577 மாணவர்கள் க.பொ.த. உயர்தர பரீட்சைக்கு தோன்றிய போது 6143 மாணவருக்கு மட்டும் பல் கலகைக் கழக அனுமதிக்கிடைத்தது. மிகுதியானவர்கள் சமூக வற்றிடத்தில் தள்ளப்பட்டனர். க.பொ.த. உயர்தர பரீட்சைக்கு பங்கு கொள்ளும் 170,000 மாணவர்களில் 8 முதல் 9 ஆயிரம் பரீட்சை வலையைற்றவராக மாறுகின்றனர். இலங்கையின் சமூகப் பொருளாதார பண்பாட்டு நிலைமை

Written by பி.இரயாகரன்

Saturday, 13 April 2002 07:44 - Last Updated Friday, 18 April 2008 19:18

மக்களிடையில் பிளவுபட்டு இருப்பதால், ஒட்டு மொத்த மாணவர் சமீப காலம் பாதிக்கப்படுகின்றது.

க.பொ.த.சாதாரண மற்றும் உயர்தர வகுப்பில் மாணவர்கள் அடையும் பாதிப்பு கடுமையானதும், உளவியல் ரீதியானதுமாகும். க.பொ.த.சாதாரண பரீட்சைக்கு தோற்றும் மாணவர் சமூகத்தில் இருந்து வடிகட்டப்பட்டு அண்ணளவாக 1.2 சதவீதமான மாணவர்களே பல்கலைக் கழக அனுமதியைப் பெறுகின்றனர். அதாவது 100 மாணவன் உயர் வகுப்புக்குச் செல்லும் போது, 1 அல்லது 2 மாணவன் இந்த சமூகத்தின் உயர் கல்வியை பெறும் கல்வி முறையைத் தான் நாம் பாதுகாத்து வதைத் துள்ளோம். ஒரு பாடசாலையில் 1500 மாணவர்கள் படிக்கும் போது அண்ணளவாக 18 மாணவன் தான் பல்கலைக் கழகத்தை நோக்கிச் செல்லும் எல்லையில் தான், பாடசாலைகளின் ஒட்டு மொத்த நலனும் சங்கமிக்கின்றது. அதாவது ஒரு மாணவனின் கல்வி ஆயுள் 10 வருடம் எனின் 180 மாணவர்கள் பல்கலைக் கழகத்தில் காலம் எடுத்து வகைக்கின்றனர். ஆனால் மிகுதி 1320 பேர் அந்த பாடசாலைக்கு வளியில் மலட்டுக் கல்விக்கு எந்த சம்பந்தமில்லாத வாழ்வில், புதிதாக எதாவது ஒன்றை கற்றுக் கொள்ளும் அவலத்தில் காலம் எடுத்து வகைக்கின்றனர். இவர்களைப் பற்றி இந்த பாடசாலைகள் சிந்திப்பதற்கு கட்டியதாய் அந்த பொதுவான சமீப கால கண்ணோட்டத்தை பிரதிபலிக்கின்றனர். அந்த நிலையில் இக்கட்டுரை இந்த அடிப்படையில்தான் சிந்திக்க துண்டுவது அடிப்படையில்தான் நோக்கமாகும். பல்கலைக் கழகம் செல்வோரும் கட்ட பின்னால் தமது வாழ்வைத் தவிர்ப்பதற்கு வகையில் மிளவும் சிதகைக்கப்படுகின்றனர் என்பது மற்றொரு உண்மையும் கட்ட.

ஐக்கிய நாடுகளின் சமூக நியாயம் மற்றும் உரிமைகள் குழுவின் அறிக்கை? ஐக்கிய நாடுகளின் சமூக நியாயம் மற்றும் உரிமைகள் குழுவின் அறிக்கை?

எமது மலட்டுக் கல்வியில் தகுதி பெறும் ஒருவருக்கும் கட்ட கல்வி முழுமையாக கிடப்பைப் பதில்லா. இது மிகக் குறைந்த எண்ணிக்கையானவர்களைத் தேர்ந்து எடுப்பதன் மூலம் அதாவது அதிதிறமையானவர்கள் என்ற வரையறை கையாளப்படுகின்றது. இது பிரதேச வறோடா, இனப் பாகுபாடு, மதப் பாகுபாடு, சாதிய ஒடுக்குமுறை, வறுமை என்று

Written by பி.இரயாகரன்

Saturday, 13 April 2002 07:44 - Last Updated Friday, 18 April 2008 19:18

வெள்ளை;வறோ சமீகப் பொருளாதார காரணங்களுக்கும் உள்ளாகி, மறமுகமாகவும் நரேடியாகவும் கல்வி மறுப்புக்கு உள்ளாகின்றது. இதன் விளைவு நரேடியானது. 1967ம் ஆண்டு பல்கலைக்கழக பொறியியல் மருத்துவ அனுதியில் 73 சதவீதமானவர்கள் தனியார் அல்லது உயாதர பாடசாலையைச் சரேந்தவர்களாக இருந்தனர். 18 சதவீதமானவர்கள் தனிப்பட்ட பரீட்சார்த்திகளாவர். இவர்களும் கட்ட உயாந்தர பாடசாலைகளின்; பழைய மாணவர்களாவர். 1983 இல் பல்கலைக்கழக அனுமதியை ஆராயும் பரோது, 82.4 சதவீதமான உழைக்கும் மக்களில் இருந்து, பல்கலைக்கழகம் தரிவனரோர் 39.2 சதவீதமட்டும்யோகும். வர்க்கரீதியாக, சாதிரீதியாக கல்வி மறுக்கப்படுவதகை இத நிறுவியுள்ளது. 17.6 சதவீதமான மட்டேட்குடியில் இருந்து 60.8 சதவீதமானவர்கள் பல்கலைக்கழகம் சிலவது, இந்த சமீக அமைப்பின் ஜனநாயக விரரோதப் பரோக்கையும் உழைக்கும் மக்களின் கல்வி மறுப்புக்கு உள்ளாவதையும் நிறுவுகின்றது. இந்த மலட்டாக கல்வி உயர்குடிகளின் பிடியில் இருப்பதையும், இதற்குள் தான் தசீய இனப் பராராட்டங்கள் நிகழ்வதையும் காட்டுகின்றது இப்படி உயர்கல்வி மறுப்புக்குள்ளவரோர் தகைகை கணிசமானது. பரீட்சையில் சித்தி பற்றவர்கள் தகைடர்ந்து உயர்கல்வி கற்பதகை உறுதி செய்ய இந்த கல்வி மறுப்பதகை கட்ட, இந்த சமீக அமைப்பு கண்டு ககைவதில்லை. இதகை நகைகி கமது சிந்தனகை துண்டுடப்படுவது அவசியமானது.

இதகை மலேும் நாம் பூரிந்து ககைள்ள சில அடிப்படையான தரவுககை ஆராய்வகைம். 1942 இல் பல்கலைக்கழகத்தில் ஓட்டும்மகைதமாக கல்வி கற்ற மாணவர்கள் கண்ணிககை 904யாக இருந்தது. இது 1988-89 இல் 29781 யாக மாறியது. 1998 இல் இது 32000 மாக உயர்ந்தது. ஆனால் பல்கலைக்கழக அனுமதி ககைரி 1960 இல் 5277 பரே விண்ணப்பித்தனர். 1969-70 இல் 30445 பரே விண்ணப்பித்தனர். இது 1995 இல் 70 000 மாக மாறியது. ஆனால் பல்கலைக்கழக அனுமதி கிடதகைதகைர் 1960 இல் 1812 பரேும், 1969-70 இல் 3451 பரேும், 1995 இல் 8000 பரேுமாகும். அதாவது பல்கலைக்கழக சிலல்லும் பரீட்சையில் சித்திய அடதந்தவர்களில் அண்ணளவாக, இன்று 10 சதவீதம் பரேுக்ககைதகைடர்ந்து கல்வி கற்க அனுமதிக் கப்படுகின்றனர். தகைடர்ந்த கல்வி கற்க அனுமதிப்பது படிப்படியாக குறதந்து வருகின்றது. இதகை பற்றிய பிரச்சனகைக்கு குறதந்த பட்சம் இந்த கல்வி முறகைக்குள் கட்ட தீர்வு காணப்பட வகைண்டம். ஆனால் நாம் இதகைப்பற்றி சிறிதும் கட்ட அககறகை காட்டாவதில்லை. பல்கலைக்கழக தகுதியுடவர்களில் கிடகைக்கும் கண்ணிககை ஆழமாகவும் வகைமாகவும் குறதந்து வந்துள்ளது. பல்கலைக்கழகம் சிலல்லும் தகுதி உடையவர்களில் பல்கலைக்கழகம் சிலவது 1970 இல் 34 சதவீதமும், 1975 இல் 26 சதவீதமும், 1980 இல் 12 சதவீதமும், 1991 இல் 15.5 சதவீதமும், 1993 இல் 14.6 சதவீதமாகவும், 1995 இல் 11.4 சதவீதமாகவும் குறதந்து வந்துள்ளது. பல்கலைக்கழகம் சிலல்ல தகுதி உடையவர்கள் கல்வி மறுக்கப்பட்டு, கற்ற கல்விமுறகைக்கு சம்பந்தம் இல்லாத சமீக உழைப்புடன் தகைடர்பற்ற வகையில் சமுகத்தில் வீசப்படுகின்றார்கள். கல்வி அமைப்பு பற்றி அககறகை உள்ளவர்கள், சமுகம் பற்றி அககறகை ககைள்ளாத வரகைஇந்தக் கல்வி சாரந்த மலட்டாத் தனம், ஓட்டும்மகைத சமீகததையும் ஆழமான படுகூழிக் குள் தள்ளிச் சிலவது ஓர் விதியாக

Written by பி.இரயாகரன்

Saturday, 13 April 2002 07:44 - Last Updated Friday, 18 April 2008 19:18

நீ டிக் கின்றது. கல்வி கிடைத்தவர்கள் அவலம் மறுபுறத்தில் பெருகி வருகின்றது. 1960 தொடங்கிய வலையைற்ற பட்டதாரிகளை உற்பத்தி செய்யும் எமது மலட்டுக் கல்வி அமைப்பு, இன்று 16 முதல் 17 ஆயிரம் பட்டதாரிகளை வலையைற்றவராக் கி விடுகின்றது. மலட்டுக் கல்வியின் இறுதி முடிவு இவ்வளவு அசிங்கமாகி அவலமாகிவிடுகின்றது.

ஐக்கிய நாடுகளின் மனித உரிமைகள் பேரவையின் 1991 ஆம் ஆண்டு அறிக்கை?

நவீன இந்த மலட்டுக் கல்வியின் வரலாறு, காலனித்துவ ஆட்சியின் Nதிவயில் இருந்து தொடங்கியது. ஆங்கிலியே காலனித்துவ நலன்களை பனைக் கட்டிய, அதை பாதுகாக்க கட்டிய ஒரு மலட்டுக் கல்விக் கொள்கை உருவாக்கப்பட்டது. இதன் மூலம் ஆங்கிலியே காலனித்துவ உள்ளூர் ஆட்சியாளர்களை உருவாக்கும் கல்வியாக இது பரிணமித்தது. பொதுவாக இக் கல்வி ஆங்கில மொழிக் கல்வியாக இருந்தது. இதன் அப்பட்டமாக சொன்னால் ஆங்கிலியே காலனித்துவாதிகளின் கைக் கலிகளை உருவாக்க உருவானதே, எமது கல்வியாகும். மறுபுறத்தில் இது தசே நலனுக்கு விரோதமான மலட்டுக் கல்வியாக இன்று வரலாறு டிக் கின்றது. இது ஆரம்பம் முதலே ஆங்கில கல்வியை அடிப்படையாகக் கொண்டு இருந்தது. இதன் தொடர்ச்சியில் 1911ம் ஆண்டில் இலங்கையில் ஆங்கில அறிவு பெற்றவர்களில் தமிழர் 4.9 சதவீதமாகவும், கரையோரச் சிங்களவர்கள் 3.5 சதவீதமாகவும், கண்டிச் சிங்களவர்கள் 0.7 சதவீதமாகவும் காணப்பட்டனர். இப்படி உருவான இந்த கல்விமுறை என்றுமே மறப்படவில்லை. காலனித்துவம்; மற்றொரு வகையில், அடிமதைத் தனத்தன கிறிஸ்தவ மதம் ஊடாக புகுத்தியது. இது கடந்த கால காலனிய வரலாறு. இந்த வகையில் இலங்கையில் கல்விக் கொள்கையில் கிறிஸ்தவ மதம் நரேடியாக ஈடுபட்டதுடன், கல்வியில் மதத்தையும்; புகுத்தியது. 1939 இல் பாடசாலகைக் கான நிதி ஒதுக்கீட்டில் கிறிஸ்தவ பாடசாலகைக்கு 75.2 சதவீதமாகவும், பௌத்த பாடசாலகைக்கு 19.3 சதவீதமாக இருந்தது. இங்கு தமிழ் பாடசாலகைகள் பல கிறிஸ்தவ பாடசாலையாகவே இருந்தன. யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள முன்னணி "ஏ", "பி" பாடசாலகைகளாக உள்ள 40 உயர் பாடசாலகைகளின் வரலாற்றை ஆராய்ந்தால் இது தட்டத் தெளிவாக வளிப்படுகின்றது. 1956 இல் பலகலகைக் கழக அனுமதியை ஆராயின் 200 கிறிஸ்தவ மாணவனுக்கு ஒருவரும், 500 இந்து மாணவனுக்கு ஒருவரும், 1000 பௌத்த மாணவனுக்கு ஒருவரும், 2000 முஸ்லீம் மாணவர்களுக்கு ஒருவருமாக பலகலகைக் கழக அனுமதி இருந்துள்ளது. இப்படித் தான் கல்வி மதம், இனம், காலனித்துவ நலன்கள் சாற்றித் காணப்பட்டது. கிறிஸ்தவ கல்விமுறைக்கு எதிராக ஆறுமுக நாவலர் போன்றோர் சவை மதக் கல்வியைக் கொண்டு வந்தனர். இங்கு உயர் சாதிய இந்துக் கல்வியும், தமிழ் மொழிக் கல்வியும் பரோட்டியாக உருவாக்கப்பட்டது. இங்கு கல்வி மதம் சார்ந்த முரண்பாட்டின் மலே

Written by பி.இரயாகரன்

Saturday, 13 April 2002 07:44 - Last Updated Friday, 18 April 2008 19:18

இருந்ததே ஒழிய, காலனித்துவ கல்வி முறைக்கு எதிராக இருக்கவில்லை. இதனால் இலங்கையின் அனாதை து கல்வி முறையும் காலனித்துவ கல்வி முறையாக இருந்தது, இருந்த வராகின்றது. இதில் மாற்றம் நிகழவில்லை.

கல்வி கற்பிக்கும் முறையில் சூதந்திரத்தின் பின் இரு மாற்றங்கள் பிரதானமாக செய்யப்பட்டன.

1.தாய் மொழி ஊடான கல்வி.

2.சொந்த சமயக் கல்வி

இவ்விரண்டும் காலனித்துவ கல்வியுடன் புதிதாக இணைக்கப்பட்டன அல்லது மாற்றப்பட்டன. இதுவும் கட்ட இலங்கையின் இனவாத அமைப்பின் தவேயுடன் கூறுகிய நோக்கில் புகுத்தப்பட்டது. இனவாதம் அமைப்பாகவும், மதவாத அமைப்பாகவும் இலங்கை சமூக அமைப்பை பிளக்கப்பட்டது. இது இன்று வரை ஒரு பொதுவான தளத்தில் நீடிப்பதுடன், காலனித்துவக் கல்வியே தொடருகின்றது. நேரடி காலனிகள் அகன்ற போது, நவகாலனியம் மற்ற டானது. இதற்கு காலனித்துவ கல்வி முறை அவசியமாகின்றது. இங்கு தேசிய கல்விக் கொள்கை உருவாகப்படவில்லை. இதன் விளைவுகள் முடிவாக இந்த மலட்டுக் கல்வியில் உருவாகும் "எஞ்சினியர்கள், டாக்டர்கள்" என்ற இலட்சியத்துடன் முடிகின்றது. எமது மக்களுக்கு இது சவே வயை வதில்லை. லண்டன் கனவுடன் தொடங்கும் இந்த காலனித்துவ நனவுகள், அவர்களின் அங்கயே தஞ்சமடைய வகைகின்றது. யாழ் பிரதேசத்தை எடுத்தால் மிகப் பெருமளவில் உருவான "எஞ்சினியர்கள், டாக்டர்கள்" அந்த மண்ணுக்கு சவே செய்வில்லை. சிங்கள இனவாதிகளின் இன அழிப்பு யுத்தம் கோரமாகிய நிலையில், மரூத துவ உதவியற்ற எம் மண்ணின் அவலம் இததை துல்லியமாக நிர்வாணமாக கின்றது. மாறாக வலிநாட்டு வதை தியர்கள், சிங்கள வதை தியர்கள் முன் மக்கள் புரியாத மொழியில் மண்டியிட்டு வாழ்வதற்கே, எமது மலட்டுக் கல்விக் கொள்கை எதார்த்தமாகியுள்ளது. இந்த அவலம் தற்செயலானவையல்ல. மாறாக எமது மலட்டுக் கல்வியும், அதன் காலனித்துவ நலனும், மனிதனின் சமூகப்பற்றை இல்லாதது அழித்து ஒழிக்கின்றது. பணம் பண்ணும்; சூயநலன் சார்ந்த டட்சியம், காலனித்துவ கல்வியின் அடிப்படையாகும்; காலனித்துவ கல்வி தனக்கு சவே செய்கொருவதன் மூலம், இந்த

வக கிரமாக நியாப்படுத தப்படுகின்றது.

ஐக்கிய நாடுகளின் பொதுச் சபை ஐக்கிய நாடுகளின் பொதுச் சபை.

1969 இல் போட்பி பரீட்சை மலம் தரிவான 27.5 சதவீதமான தமிழ் மாணவர்கள் எண்ணிக்கை 1974 இல் 7 சதவீதமாக குறைந்தது. இதனை மாவட்ட ரீதியாக பங்கிட்டுப் பட்டது. 1973 இல் மொழிவாரி தரப்படுத்தல், 1974 இல் மாவட்ட அடிப்படையிலான தரப்படுத்தலும், 1975 இல் 100 சதவீதமான மாவட்ட ஒதுக்கீடும், 1976 இல் 70 சதவீதமான மாவட்ட ஒதுக்கீடும் 30 சதவீதமான போட்பி பரீட்சையிலான திறமையான அடிப்படையிலான ஒதுக்கீடும், ஒட்டுமொத்த தமிழ் மாணவர்களின் பல்கலைக்கழக அனுமதியில் இனவிகித எண்ணிக்கையில் வீழ்ச்சி ஏற்பட்டதுள்ளது. இதைப் பாதுகாப்பதில் ஒரு ஜனநாயக விரோத சக்தியாக இனவாத அமைப்பு வளர்ச்சிபெற்றது.

மலட்டுக் கல்வியும், காலனித்துவ கல்வியும் உண்மையில் மக்கள் நலனில் இருந்து பிரிந்து கிடக்கின்றது. இதனால் தசேத்துக்குரிய கல்வி முறை உருவாக்கப்படவேயில்லை. தசே உற்பத்திகள், வருமானங்கள் இந்த கல்விமுடனான பின்னிப்பிணையவில்லை. தசேயைப் பொறுத்தாற கட்டுமானங்கள் இந்த கல்வி முறைக்கு வளையில் கதியற்று கிடக்கின்றது. இதனால் சமுதாயத்தில் ஏற்பட்ட சமீக நெருக்கடிகளை, இந்த கல்வி முறை உற்பத்தி செய்தது. வாழ்வு உழைப்பும் ஒன்றாக இருக்க, கல்வி வறும் ஒன்றாக எதிர் திசையில் நீச்சலிட்டது. இதனை சமீக இனவாதத்தை கையில் எடுத்த ஆளும் வர்க்கங்கள், அதனை கல்வியில் புகுத்தியது. இதன் மலம் சமீக நெருக்கடிகளை இன நெருக்கடியாக்கியது. கிடைக்கும் சில உயர கௌரவமான பட்டங்களை, இனத்துக்கிடையில் பகிரும் போட்பியாக்கியதன் மலம், கல்வியை வக கிரப்படுத்தி சமீக நெருக்கடியை இனநெருக்கடியாக்கினர். அதாவது கிடைக்கும் ஒரு சில எழும்புகள் யாருக்கு என்ற நிலைக்குள் கல்வி பந்தாடப்பட்டதன் மலம், கல்வியை இனவாதமாக்கி முற்றாக அனாதைத்து சமீகத்துக்கும் மறுப்பது சாதாரணமாகியது. இதில் இன ஒட்டுக் கமுறை சார்ந்து, சிறுபான்மையினங்கள் பாரிய மாறுப்புகள் எனக்கொள்ளின்றனர்.. இதுவே இந்த அமைப்பின் ஜனநாயகமாகியது.

இனவாதக் கல்வி முறை இனத்தலை மலடாக் குவதில் தன்னையிலைநிறுத்த முனையின்தது. இனவாத அமைப்பில் தமிழ் ஆசிரியர்களின் தட்டுப்பாடு 10324யாக இருக்க, சிங்கள ஆசிரியர்கள் 14168 பரே மிதமிஞ்சியிருக்கின்றனர். அதாவது 22 சிங்கள மாணவருக்கு ஒரு ஆசிரியர் இருக்க, 34 தமிழ் மாணவர்களுக்கு ஒரு ஆசிரியர் என்ற விகிதம் இன்று இனவாத அடிப்படையில், இலங்கையில் மாணவர் ஆசிரியர் எண்ணிக்கை காணப்படுகின்றது. கல்வியில் கூறிப்பாக இனவாதம் புகுத்தப்பட்ட 1971க்கும் 1974க்கும் இடையிலும் நிகழ்ந்தது. இக்காலத்தில் 22 374 ஆசிரியர் நியமனம் வழங்கப்பட்ட போது, சிங்களவர் 18000 பரேம், தமிழர் 1807 பரேம், முஸ்லீம்கள் 2507 பரேம் நியமிக்கப்பட்டனர். முஸ்லிகளின் கூறிப்பான நியமனம் முஸ்லிம் மந்திரி என்பதால் மட்டும் விதிவிலக்காகியது. ஆசிரியர் மாணவர் விகிதம் மலேம் கூறிப்பாகும் போது, பின்தங்கிய பிரதேச சாதிய இன மாணவர்கள்; அதிகம் பதிப்புக்கு உள்ளாகின்றனர்.

யாழ் மாவட்டத்தில் 481 பாடசாலைகள் உள்ளன. மொத்த மாணவர்கள் 184350 யாகும். இங்கு 6400 ஆசிரியர்கள் உள்ளனர். இது 29 மாணவருக்கு ஒரு ஆசிரியர் விகிதத்தில் காணப்படுகின்றது. இதில் விவசாயத்தை அடிப்படையைத் தொழிலாகக் கொண்ட பின்தங்கிய பகுதியான கிளிநொச்சி முதல் தாழ்த்தப்பட்ட கிராமங்கள் அதிகம் பாதிப்படைகின்றது. யாழ்ப்பாணத்துடன் ஒப்பிடும் போது ஒரு விஞ்ஞான பாடசாலையைக் கு மாணவர்கள் எண்ணிக்கை திருகோணமலையில் 6596 யும், யாழ்ப்பாணத்தில் 4940 யாகவும் காணப்படுகின்றது. ஒரு விஞ்ஞான ஆசிரியருக்கு யாழ்ப்பாணத்தில் 527 மாணவராக இருக்க திருமோணமலையில் 1118 யாக காணப்படுகின்றது. இது இனம் மற்றும் சிறுபான்மை இனம் என்று பிரிகின்ற போது ஆழமான கல்விப் பிளவை ஏற்படுத்துகின்றது. இது சாதி, மதம், இனம், பிரதேசம் என்று எங்கும் இது விரைவிடப் போய் யுள்ளது. ஒரு சில உதாரணங்கள் மலம் இதனைக் காணமுடியும்; 1981-82 கல்வி ஆண்டில் மருத்துவ துறையைக் காண விகிதம் சிங்களவர் 72.4யும், தமிழர் 25.3யும் பெற்ற அதநேரம், முஸ்லீம் உள்ளிட்ட மலையைக்கத்தைச் சேர்ந்தோரும் 2.3 சதவீதத்தை பெற்று புகுக்கணிப்புக்குள்ளாகினர். இங்கும் யாழ் சமீகமே அதிகரித்த இடங்களாக பெறுகின்றது. 1969-70 இல் மருத்துவ துறையைக் கு தெரிவான முஸ்லீம்களின் எண்ணிக்கை 0.9 சதவீதமாகும். 1979-81 இலங்கையில் முஸ்லீம் டாக்டர்களின் எண்ணிக்கை 2.93 சதவீதம் மட்டும்யோகும்;. கல்வியின் மிக மோசமான பாதிப்பை மலையை மற்றும் முஸ்லீம் மக்கள் சந்திக்கின்றனர்.

1998 இல் உயர் கல்விகான க.பொ.த (உ.த) பரீட்சையில் 180000 பரே பங்கு கொண்ட

Written by பி.இரயாகரன்

Saturday, 13 April 2002 07:44 - Last Updated Friday, 18 April 2008 19:18

போது, மலையக மாணவர்கள்; 1000 முதல் 1500 பரே பரீட்சை எழுதினர். க.பொ.த சாதாரணத்ர பரீட்சைக்கு 1996இல் 5 லட்சம் மாணவர்கள் அமர்ந்த போது, மலையக மாணவர்கள் வறொமனடே 3000 பரே மட்டும்மே. சமீகத்தின் பிரச்சனைகளை தமிழ் தேசியம் என்ற பொதுமறைபட்டுத் துபவர்கள், அந்த மக்களாக காக போராடவும் அவர்கள் உரிமையை கோரவும் விட்டாகக் கொடுக்கவும் தயாராக இருந்ததில்லை. 12 பல்கலைக் கழகத்தில் உயர் கல்வி பயிலும் 33000 மாணவர்களில் மலையக மாணவர்கள் எண்ணிக்கை 200 க்கும் குறைவாகவே உள்ளனர். இது மொத்த மாணவரில் 0.5 சதவீதமாகும். மலையக மக்கள் இன விகிதாசார அடிப்படையில் வருடம் 540 பரேக்கு பல்கலைக் கழகம் கிடக்க வேண்டும்; ஆனால் யாரும் இதனை கண்டு கொள்வதில்லை.

யாழ்ப்பாணத்தில் 1998-1999 இல் 20 சதவீதமான மாணவர்கள் பாடசாலை செல்லவில்லை. 5 முதல் 19 வயதுக்கிடப்பட்டு 132 859 பரேல் 17.1 சதவீதமான மாணவர்கள் அதாவது 23000 பரே ஒழுங்காக பாடசாலை செல்வதில்லை. 1.9 சதவீதமான 2500 குழந்தைகள் பாடசாலையில் சரேக்கப்பட்டவில்லை. 13.3 சதவீதமான 17700 மாணவர்கள் இடம் பெயர்ந்து காணப்பட்டுகின்றனர். 46.9 சதவீதமான சிறுவர் சிறுமிகள் 2000 ரூபாவைக் குறைவான குடும்பங்களாகச் சார்ந்த வறியவர்கள். 6.9 சதவீதமான சிறுவர் சிறுமிகள் அதாவது 9200 பரே அன்றாட கஞ்சிக்கே உழைப்பில் ஈடுபட்டுகின்றனர். 10.2 சதவீதமான 13500 குழந்தைகள் பெற்றோரை இழந்துள்ளனர். 0.09 சதவீதம்; அதாவது 1200 குழந்தைகள் ஊனமுற்றவர்களாகும். 5.2 வீதமான 6908 இளம் வயதினர் சிறு வயதிலேயே திருமணம் செய்துவிட்டனர். இந்த சமீக அவலம் சாதியம், ஆணாதிக்கம், வர்க்க ஓடாக் குமுறை, இனவாதம் என்ற பல துறை சார்ந்து புரையோடிக் காணப்பட்டுகின்றது. இது கால காலமாக நீடித்து இருக்கின்றது. இன்று இனவாத யுத்தம் இதனை அகலப்படுத்தியுள்ளது. ஒருபுறம் மலட்டாக் கல்வி, மறுபுறம் சமீக அவலங்கள் இளம் குழந்தைகளின் வாழ்வில் நாசகாரமான நஞ்சாக திணிக்கப்பட்டுகின்றது.

ஊராட்சித் திட்டம்? ஊராட்சித் திட்டம் ஊராட்சித் திட்டம்? ஊராட்சித் திட்டம் ஊராட்சித் திட்டம்?

மாணவர்களை தண்டிப்பது சரியானது சரியானது அல்லது பிழையானது என்ற

Written by பி.இரயாகரன்

Saturday, 13 April 2002 07:44 - Last Updated Friday, 18 April 2008 19:18

வரையறையில் இருந்தே, தண்டனை முறை உருவாகின்றது. ஆனால் இது எல்லா சமீகத்திலும் பொதுவாக இருப்பதில்லை. சமீக பொருளாதார வடிவங்களுக்கு இணங்கக் கூற்றங்கள் வகைப்படுத்தப்பட்டு தண்டிக்கப்படுவது நிகழ்கின்றது. இது சில வளைகைகளில் ஒரு இடத்தில் கூற்றமாகவும் மற்ற பிரதேசத்தில் கூற்றமற்றதாகவும் கட்ட இருக்கின்றது. இங்கு கூற்றமாக இருப்பது எல்லாம் கூற்றமாக இருப்பதில்லை. கூற்றம் எல்லாம் தனிப்பட்ட ஒருவனின் தனி இயல்புமல்ல. கூற்றங்கள் சமீக கொள்கைகளை வித்திடிகின்றன. இதனை தண்டிக்கவும் போது, தனிப்பட்ட மனிதனை தண்டிப்பது மறைக்காமல் எமது நாடுகளில் பொதுவாக காணப்படுகின்றது. கூற்றத்துக்கான சமீக பொருளாதார வரைகள் எப்போதும் ஆராயப்படுவதில்லை. கூற்றங்கள் தண்டிக்கப்படுவது நியாயப்படுத்தப்படுவது பொதுவான சமீக இயல்பாகிவிடுகின்றது. இதனால் கூற்றங்களும், தண்டிப்பதும் இந்த சமீக பொருளாதார அமைப்பு நீடிக்வும் வரையீடிக் கவையே செய்யும். இதனை தடுத்து நிறுத்தும் சமீகப் பலம், இந்த பொருளாதார அமைப்புக்கு கிடையாது. கூற்றத்தின் காரணம் என்ன? இந்த சமீக பொருளாதார அமைப்புக்கும் இந்த கூற்றத்துக்கும் உள்ள உறவு என்ன? இதனை எப்பிமாற்றி அமைப்பது என்ற விடையத்தனைக் கவனத்தில் கொண்டு, இந்த அமைப்பை மாற்றாத வரை கூற்றங்களும் தண்டிப்புகளும் நீடிக்வும். விரும்பினால் யார் தண்டிப்பது, எப்பி தண்டிப்பது என்று மாற்றிமாற்றி தண்டிப்பதையும், அதனை தொடர்வதையும் நியாயப்படுத்தவே முடியும். இதனால் கூற்ற அற்றத்தை கூற்றமாகியும், கூற்றங்களனை கூற்றமற்றதாகவும்; எல்லா வடிவங்களும் ஆசிரியர் மாணவர் உறவில் மட்டமல்ல, சமீகத்திலேயே நீடிக்வும். இறைய கூற்றங்களின் வரையறை சமீக அமைப்பின் நலன்களில் இருந்து தீர்மானிக்கப்படுவதில்லை. மாறாக தனிமனித நலன்களில் இருந்து தீர்மானிக்கப்படுகின்றது. கூற்றங்களும் இதில் இருந்தே உருவாகின்றது.

ஐயோ ஐயோ ஐயோ? ஐயோ ஐயோ ஐயோ ஐயோ ஐயோ?

அண்மையக் காலத்தில் அநேகமாக எப்போதும் சர்ச்சைக்குள்ளாகின்ற ஒரு விடையமாக உள்ளது. இங்கு மாணவர்களை ஆசிரியருக்கு எதிராக அல்லது ஆசிரியர்களை மாணவருக்கு எதிராக நிறுத்தி வைத்தே விவாதிக் கப்படுகின்றது, கூற்றச்சாட்டப்படுகின்றது. ஆசிரியர் மாணவர் உறவு என்பது, இந்த சமீக அமைப்பால் நிர்ணயமாகின்றது என்ற உண்மையை நாம் காண முக்கின்றோம்; இந்த சமீக அமைப்பில் ஏற்படும் வடிப்புகளுக்கு ஏற்ப கூற்றச்சாட்டுகளை எதிர்த்தரப்பும் வீசி எறிந்து விடுவதன் மூலம், நல்ல தீர்வை காண முடியும் என்ற வகையில் பலர் கருத்துரைக்கின்றனர்.

முதலிலே இந்த கல்வி என்பது எமது சமீக பொருளாதார உறவு முறைக்கு வளியில் கற்று தரப்படுகின்றது. அதாவது காலனித்துவக் கல்வி நவகாலனித்துவ கல்வியாக தொடருகின்றது அதிலும் கல்வியை கற்று உயர் வகுப்பை எட்டிப்பிடித்த பின் 1000 க்கு 2 அல்லது 3 பரே உருவாக்கும் "எஞ்சினியர் டாக்டர்" என்ற கனவாக்குள் மொத்த கல்வியும் மலடாகப் படுகின்றது. இதனால் கல்விமுறையில் ஆசிரியர் மாணவர் இடையில் பிடிப்பான பங்காற்றல் அருகிவிடுகின்றது. சமீக நலனை விட தனிப்பட்ட நலன் சார்ந்த கல்விமுறை, ஆசிரியர் மாணவர் உறவிலும் சூயநலனே பொதுவாகிவிடுகின்றது. பாரிட்சையில் சித்திசெய்ய வகைக்கும் மனப்பாடக் கல்விமுறை, உழைத்து வாழும் வாழ்வின் அடிப்படையில் இருந்து விலகி நிற்கின்றது. வாழ்வோடு விலகியோடும் கல்வி முறையில் கற்போரும் கற்பிப்போரும் பிடிப்பற்ற மந்தைக் குணத்தில் கற்பிப்பதும் கற்பதும் எமது கல்வி முறையில் இயல்பாகும்.

எமது சமீக பொருளாதார அமைப்பு ஜனநாயகத்தை குறைந்த பட்சம் அங்கீகரிப்பதில்லை. மறாக அடிமதைத் தனமம், அடிமதைத் தனத்தை நியாப்படுத்துவதும் எமது சமூக அமைப்பின் அச்சாக உள்ளது. உயர் சாதிக் குதாழ்ந்த சாதிகள் அடிமை. ஆணுக்கு பணை அடிமை. பெற்றொருக்கு குழந்தை அடிமை, ஆசிரியருக்கு மாணவர்கள் அடிமை, பல்கலைக்கழகத்தில் பழைய மாணவருக்கு புதிய மாணவர்கள் அடிமை என்று எங்கும் எதிலும் அடிமதைத் தனம் எமது சமீக அமைப்பின் அச்சாக உள்ளது. அதாவது அடிமை வடிவம் எங்கும் எதிலும் விரவிக் கிடக்கின்றது. அடிமதைத் தனத்தை நியாப்படுத்துதும் எமது சமீக அமைப்பின் இருப்பு, வன்முறை மீலம் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆசிரியர் மாணவர் உறவில் இவ்வளவு எல்லாம் எழுதப்படாத விதிகள்.;; இது அப்படித்தான் உள்ளது. இதன்மீறுவது ஒரு சமீக குற்றமாக, ஒழுகக் கீறலாக உள்ளது. இது வறொமானே ஆசிரியர்கள் உருவாக்கியது அல்ல. தனிப்பட்ட ஆசிரியனின் மனநிலை சார்ந்ததும் அல்ல. சமீக அமைப்பின் கட்டமைப்பில்; தான், இவ்வளவு அனதையும் நீடிகின்றது. தனிப்பட்ட ஆசிரியர்களின் சமீகம் பற்றிய கண்ணோட்டம் சார்ந்து, தனிப்பட்ட உணர்வுகள் இதன்மேல் சில நெகிழ்சியை அல்லது கொடூரத்தை வளிப்படுத்தி நிற்கின்றது. இதற்கு வளியில் ஆசிரியருக்கு மாணவர்கள் அடிமையாக

Written by பி.இரயாகரன்

Saturday, 13 April 2002 07:44 - Last Updated Friday, 18 April 2008 19:18

இருத்தல் என்பது, எமது சமீக பொருளாதார அமைப்பில் அனைத்துப் பகுதியிலும் வரேபோய் போய் யுள்ளது. ஜனநாயகம் கட்ட எமது சமீக அமைப்பில் ஒரு குற்றத்துக்குரிய தண்டனைக்குரியதே. இதனால் சமீக உறவுகளில் ஏற்படும் அடிமையான தனத்துக்கு எதிராக, மறேகத்தையையே மாற்றாக பொதுவாக வகைப்படுத்தப்படுகின்றது.

உண்மையில் வெவ்வேறு பொருளாதார கட்டமைப்பால் உருவாகும் சமீக அமைப்பின், இரண்டு பக்கத்தையும் சூய ஆய்வுக்கு உள்ளாகக் கொள்ளும் போக்கின் மற்றொரு வெளிப்பாடானது இது. கல்வியில் ஆசிரியர் மாணவரை அடித்தல் என்ற விடயம், அண்மையில் காலங்களில் அடிக் கடி சாச்சகைக்குள்ளாகின்றது. இதுபோல் மாணவர்களின் வன்முறையும் கட்ட சாச்சகைக்குள்ளாகின்றது. ஏன் எதற்காக வன்முறையில் ஈடுபடுகிறார்கள்? எதற்காக அடிக் கின்றார்கள்? இந்த கேள்விகளை பதிலில், எப்போதும் இதற்கு அடிப்படையாக சமீகப் பிரச்சனையை இருப்பதை மறுதலிக்கின்றது. சமீக அமைப்பே ஜனநாயகமற்ற வன்முறையைக் கொண்ட சமீகமாக உள்ளவரை, இந்த பிரச்சனையை அங்கீகரித்து தான் உருவாகின்றது.

ஒரு மாணவன் கற்பதில் சரி, அவன் தவறு இழைக்கும் போதும் சரி, அதை அவனுக்கு புரிய வகைக்கும் அதன் மீலம் ஏற்க வதைத் தடுப்பதும் நடமுறப்படுத்துவது தான், எங்கும் எப்போதும் சரியானவை. ஒரு மாணவன் தொடங்கி சமீகம் வரை இது பொதுவாக கையாளப்பட வேண்டும். மனித உயிர் எப்போதும் சிந்திக்க திறனுள்ளது இரூப்தால், புரிய வதைத் தடுப்பது இலகுவானது. தவறு அல்லது குற்றம் என்பது எப்போதும் தனிமனித நலன் சார்ந்த சமீக அமைப்பின் பொது அடிப்படையில் நின்றே, குற்றம் சாட்டப்படுகின்றது. இதன் மீலமே தண்டிக்கப்படுகின்றது. சமீக அமைப்பின் மொத்த நலனில், உன்னதமான சமீக வாழ்வியல் சார்ந்து புரிய வதைத் தல், கல்வி முறையில் அவசியமானது, நிபந்தனையானது. இரண்டாவது சமீக அமைப்பின் குறைபாடுகளை களையவும், உயர்ந்த சமீக அமைப்பை முன்னிறுத்திய புரிய வதைத் தல் மீலம், சமீகத்தையே ஜனநாயகப்படுத்தி ஏற்க வதைத் தல் சாத்தியமானது. சமீக அமைப்பின் மீ தான் ஆழமான புரிதல் ஏற்படும் போது, மிக உயர்ந்த சமீக பிரஜைகளை உருவாக்கி விடுகின்றது. இதை வன்முறை சாதிக் க முடியாது.

Written by பி.இரயாகரன்

Saturday, 13 April 2002 07:44 - Last Updated Friday, 18 April 2008 19:18

தண்டனை அங்கும் இங்கும் வழங்கப்படுகின்றது.

மறே்கில் உளவியல் தண்டனை முறை காணப்படுகின்றது. தனிமைப்படுத்தி சமீக புறக்கணிப்பு ரீதியான இந்த தண்டனை முறை, உடலியல் வன்முறையை விட கடுமையானது கொடூரமானது. சமீக புறக்கணிப்பு ரீதியான தனிமைப்படுத்தி வதைத் தல், சமீக வறொப்புக்கு அத்திவாரமாக அமைகின்றது. ஒரு கட்டத்தில் இருந்து சில நிமிடங்கள் மூதல் பல மணி நேர தனிமைப்படுத்தும் முறை, தண்டனை பெற்றவனும் எந்த சமீகத்தில் இருந்து புறக்கணிப்புக்கு உள்ளாகின்றனோ, இருவரிடமே இரண்டு நேர எதிரான போக்குகளுக்கு இது வித்திடுகின்றது. சமீக எதிர்ப்பும், தனிமனித வாவும் இங்கு வக்கிரமாகவே வெளிப்படுகின்றது.

இன்று குற்றங்களின் தன்மையை எடுக்கும் போது, மறே்கில் கோரமாக உள்ளது. எமது நாடுகளை விட இங்கு இளம் வயதினரின்; குற்றங்கள் வக்கிரப்பட்டு பெருகிவருகின்றது. ஆனால் எமது நாட்டில் அப்படி அல்ல. மறே்கை பார்த்து அதன் நலனுக்கு இசைவாக பொம்மை அரசுகளாக மறுவது போன்று, எமது நாடுகளிலும் குழந்தைகளின் வன்முறை மறே்கை நோக்கி வடிவில் முன்னேறுகின்றது. இன்ற குற்றங்களின் அளவு மறே்கில் அதிகமாக உள்ளது. அதன் பண்பு வகைப்பட்ட வடிவிலும் கோரமாக உள்ளது. எமது நாட்டில் பாடசாலை கட்டிடத்தில் ஒரு மாணவன் செல்லும் போது ஆசிரியரின் கண்கணிப்பு எதுவும் இருப்பதில்லை. எந்தப் பொருளும் களவு போவதில்லை. எந்த மசேயும் அபித்து நொருக்கப்படுவதில்லை. ஒரு சில விதிவிலக்கு தவிர, பாடசாலை பற்றிய சமீக உணர்வு மாணவரிடையே மேல் நோக்கி நிற்கின்றது. ஆனால் இங்கு மாணவர்கள் ஆசிரியர் கண்கணிப்பு இன்றி கட்டிடத்தினுள் அனுமதிப்பதில்லை. அப்படி அனுமதிப்பின் அங்கு எதுவும் மிஞ்சியிருப்பதில்லை. இது பொதுவான இரண்டு சமீக பொருளாதார அமைப்பின் வட்டம் முகம்.

எமது அமைப்பில் இன்னமும் நீபிக்கும் சமீக கண்ணோட்டமும், மறே்கில் தனிமனித கண்ணோட்டமும் இதற்கான வறொபட்ட விளைவுகளை உருவாக்கின்றது. இதனால்

Written by பி.இரயாகரன்

Saturday, 13 April 2002 07:44 - Last Updated Friday, 18 April 2008 19:18

கூற்றங்கள் தன்மை மாறுபடுகின்றது. எமது அமைப்பில் சமீக உணர்வு; கூற்றத்தை கூறக்கின்றது. இங்கு சமீக உறவாகத்தகுதற்கு எதிரான தனிமனித வாதம், கூற்றத்தை அதிகரிக்கவும் அதே நேரம் வக்கிரப்படுத்தவும் செய்கின்றது.

மறுபக்கத்தில் மறைக்கத்திய அமைப்பில் உள்ள சில ஜனநாயக பண்புகள், இந்த கல்வி கற்பிக்கும் முறையில் உயிரோட்டமான பண்புளகை கொண்ட போதும், இங்கும் கல்வி கற்பித்தல் இயந்திரமாக மாணவர்களுக்கு திணிக்கப்படுகின்றது. அதாவது இங்குள்ள கல்வி முறை, மறைக்கத்திய உற்பத்தி முறையுடன் இணங்கி இயங்கும் வகையில் ஒரு இயந்திரத்தின் உறுப்பாக மட்டும் இருக்க கற்பிக்கப்படுகின்றது. அந்த இயந்திர பகத்தில் மட்டும் இயங்கும் ஒரு கருவியாக இங்கு மாணவர்கள் உற்பத்தியாகின்றனர். இதனால் உழைப்பின் மீதான சமீகப் பொது அறிவு என்பது சீனியமாக உள்ளது. இது எமது நாட்டில் எதிரிடையாக கல்விக்கு வளையிலான நடமாற்றை வாழ்வில் பற்றெழுகின்றது. உண்மையில் வறோட்டப் பொருளாதார வாழ்வு முறையே, இதனை நிர்ணயம் செய்கின்றது.

ஐயோ ஐயோ ஐயோ ஐயோ ஐயோ ஐயோ ஐயோ ஐயோ ஐயோ ஐயோ

எமது கல்வி முறையில் பியூட்டறிக் கல்வி கடந்த 20 வருடத்தில் ஒரு புற்றுநோயாகி, அதுவே கல்வி மறுப்பு கொள்கையாகின்றது. இந்தக் கல்விமுறை சூயநலக் கொள்கையைத் தேசிய மயமாக்கியுள்ளது. இதுவும் தனிப்பட்ட ஆசிரியரின் விருப்பு வறொப்பு சார்ந்த ஒன்றல்ல. இங்கும் சமீக அபிப்பததான இதனை வித்திடுகின்றது. முன்பை விட மிகக் கூற்றைத் எண்ணிக்கையிலான எஞ்சினியர், டாக்டர் இடங்களை பிபிக்க பலர் கடும்மையாக போராடுகின்றனர். இதனால் மனப்பாட கல்விமுறை மிகவும் கீர்மை அடிகின்றது. மனப்பாட மலமான மாணவ கம்யூட்டர்கள் உருவாக்கும் சூயநலம், தனிப்பட்ட ஆசிரியர்கள் மலமான கல்வி போதித்தல் வற்றியின் லட்சியமாகின்றது. இதனுடன் எவ்வளவுக்கு மாணவன் புத்தகத்துடன் போராடுகின்றனோ, அந்தளவுக்கு பரீட்சையில் வல்ல முடியும் என்ற கொள்கை பியூட்டறிக் கல்வியின் வளர்ச்சிக்கு மலேமும் அத்திவாரமாகும்.

தனியார் வதைத் தியசாலவை தனக்கான தனிப்பட்ட நோயாளியை பெருக்க வதைத் தியர் அரசு வதைத் தியசாலையை பயன்படுத்துவது போல், ஆசிரியர் தனிப்பட்ட டியட்டரி மாணவனை உருவாக்க பாடசாலையை பயன்படுத்துகின்றனர். இது இன்று இலங்கையில் ஒரு நோயாகிவிட்டது. இதன் மூலம் ஆசிரியர் பாடசாலையில் கற்பித்தல் என்பதை படிப்படியாக கைவிடக்கொண்டனர். எனதோதனோ என்று கல்வி கற்பிக்கும் முறைக்குள் நகர்ந்து செல்லுகின்றது. இதன் மூலம் ஆசிரியர் மாணவர் உறவில் மாற்றம் நிகழ்கின்றது. இங்கு புனிதாக எண்ணிய கல்வி முறையில், வர்த்தக உறவு ஏற்படுகின்றது. ஆசிரியர் மாணவர் உறவில் ஏற்படும் இந்த மாற்றம் வர்த்தக எல்லையில், ஜனநாயகம் பற்றிய போலியான உணர்வுகள் ஏற்படுகின்றது. இது பொதுவான சமூகத்தில் ஜனநாயகம் பற்றிய தப்பான வக்கிரமான விளங்களை ஏற்படுத்திவிடக்கொண்டது. பாடசாலையில் ஆசிரியர் மாணவர் உறவு இதற்குள் மாறி வரும் பொது, பணம் கொடுத்து ரியசன் பிக்க முடியாத எழை மாணவன் கதி பரிதபத்துக்குரியதாகி, அடிமனநிலை மலேமும் அகலமாக்கின்றது. அந்த எழை அடிமன மாணவன் பற்றிய ஆசிரியரின் மனப்பாங்கு, இகழ்ச்சிக்குரியதாக பரிணமித்து வருகின்றது.

இந்த நிலையில் உலகமயமாதல் பாடசாலைகளை தனியார் மயமாக்கி, கல்விக்கு கட்டணம் அறவிட உலகளவில் அனைத்து நாட்டிடமும் கோருவதுடன், அதற்கான ஒப்பந்தத்தில் கையொழுத்திப்பட்டுள்ளது. எல்லாம் தனியார்மயம் என்பது, ஜனநாயகத்தின் அடிப்படையாக அகற்றி. ரியசன் கல்விமுறை இதற்கு உறுதுணையாகவும் செயல்வழிகாட்டியாகவும் உள்ளது. கற்றைக் கொடுக்க பணத்தலை வசூலிக்கும் முறை மட்டும் தான், பாடசாலைகளில் நடமுறைக்கு வரமால் எஞ்சிக்கிடக்கின்றது. அதற்குரிய பண்பாட்டு காலச்சார அடிப்படைகளை ரியசன் கல்வி, எற்கனவே உருவாக்கிவிட்டது. தனிப்பட்ட ஆசிரியரிடம் அல்லது அவரை உள்ளடக்கிய ஒரு நிர்வாகிகளிடம்; அல்லது, தனிப்பட்ட பாடசாலை முதலாளிகளிடம் பணத்தலைக் கொடுத்து கல்வி பெறக்கோரும் முறைக்கு இந்த ரியசன் கல்வி இலகுவாக பாதை அமைத்திருக்கின்றது. இன்று டொனசேன் என்ற பெயரில் பல ஆயிரம் ரூபா வசூலிக்கப்படுவது எல்லாம் இதன் முன்னொடி. கல்வியை தனியார் மயமாக்க கோரும் உலகமயமாதல் நிபந்தனைக்கு, இது தவிர்க்க முடியாமல் பாதையை சப்பெனிடக்கொண்டது. இந்த முறை இன்றைய தனிப்பட்ட ஆசிரியரின் வருமானத்துக்கு வேட்டு வகைக்கும். அரசு ஆசிரியர் என்ற அனைத்து சமூக அடிப்படையும் இழந்து, தனிப்பட்ட முதலாளியின் கைப்பொம்மையாக ஆசிரியர்கள் மாறுவது எதிர்கால நிகழ்ச்சியாகும். மாணவர்கள் பணத்தலைக் கட்டி பிக்கவும் அவலமும், காசு கட்ட முடியாத மாணவர்கள் கல்வி மறுப்பதும் எதிர்கால நிகழ்ச்சியாக இருப்பதையாரும் தடுக்க முடியாத, ஒரு சூயநலம் கொண்ட சமூக அமைப்பை கட்டி பாதுகாத்துக் கொண்டிருக்கின்றோம்.

ஐயோ ஐயோ ஐயோ ஐயோ ஐயோ ஐயோ

எமது சரியான கல்வி என்பது குறைந்த பட்சம் எப்படி இருக்க வேண்டும். எமது சமூக பொருளாதார தீவகைக் குள்ளும், அதை வளர்த்துடுப்பதை அடிப்படையாக கொண்டிருக்க வேண்டும்;. கல்வி மக்களின் அடிப்படையான வாழ்வாடன இணைந்தாக, உழைப்புடன் நெருக்கமானதாக இருக்க வேண்டும். டொக்டர், ஏஞ்சினியர் கனவாக கல்விக்கு பதில், உழைப்பின் ஆதாரத்தின் மீதான கல்வியாக அமைய வேண்டும்;. உழைப்பு உன்னதமானதாக மாற்றவும், அதை கற்புதை ஊக்குவிக்கவும் வேண்டும்;. இதற்கு எமது மக்களின் உழைப்பின் வடிவங்கள், அதன் சமூக கண்ணோட்டங்களாக்கு இசைவாக கல்வியை முற்றாக மாற்றி, அதன் உயர்ந்த கண்ணோட்டத்தை சமூக மயமாக்க வேண்டும்.

கற்றல் கற்பித்தல் முறை ஜனநாயக பார்வமானதாக இருக்க வேண்டும். மிகவும் ஆழமாக புரிந்து கொண்ட வகையில், கல்வி அமைதல் வேண்டும்; அதாவது கல்வி மீதான விருப்பாடன் கட்டிய, ஆழமான தடேதலுடன் கட்டிய சூயமான புரிந்துணர்வை உருவாக்க வேண்டும்; சூய ஆர்வம், சூய தடேதல் மல்லமாக கல்வி கற்றல், கற்பித்தல் என்பது மாற்றி அமைக்க வேண்டும்;; நூல்களை சூயமாக தடே வாசிக்கும் முறைக்கு கல்வி உயர்த்தப்படவேண்டும்.

ஜனநாயகத்தை சமூக வாழ்வில் ஒரு வாழ்வாமுறையாக, அனதைத்துறையில் கொள்ளுதல் வேண்டும்;. மறேகு மற்றும் இன்றைய எமது முறைக்கு மாற்றாக, சமுதாயம் உயர் உலகப்பண்புகளை கைக் கொள்ளும் முறையை நோக்கி எமது கல்வி முன்னேற வேண்டும். கற்றல், கற்பித்தல், மீளக் கற்றல், வாசித்தல், விமர்சித்தல், தடேதல், மறுத்தல், உருவாக்குதல் என்று நடமுறை வாழ்வா சாரந்து, ஒரு பரந்த தளத்தில் மாணவர்கள் மட்டுமல்ல ஆசிரியர்கள் முதல் சமூக வரை விரிந்த தளத்தில் கல்விமுறை அவசியமானது. இதன் மல்லத்தான் எமது கல்வி முன்னேறவும், சமுதாயம் உயர்ந்த

